

# YAZIN

Sayı: 2



GÜLVEREN ANADOLU LİSESİ  
EDEBİYAT, KÜLTÜR VE SANAT E-DERGİSİ





**GÜLVEREN ANADOLU LİSESİ**  
KÜLTÜR, EDEBİYAT VE SANAT  
E-DERGİSİ (Mayıs 2024)

**GÜLVEREN ANADOLU LİSESİ**  
**ADINA SAHİBİ**

**CANAN ERGEN EŞER**  
Okul Müdürü

**YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ**

**ZUHAL ÖZBAY**  
Müdür Yardımcısı

**GENEL YAYIN YÖNETMENİ**

**SÜLEYMAN ÇİN**  
Türk Dili ve Edebiyatı Öğretmeni

**YAYIN İNCELEME KURULU**

**EFSA GÖKSU SARISOY**  
**FATMA BEYZA ÖZDEMİR**  
**ELA NUR BAYAM**  
**EFSA LARA KOÇAK**  
**NADİRE NAZ AY**  
**DÖNE NUR EFE**  
**AMİNE DENİZ**  
**ENZEL GÜZEL**  
**DOĞA ÖNSESVEREN**  
**BERRA AYTEKİN**  
**ECRİNSU BAYRAKTAR**

Dergide yayımlanan yazılarla ilgili  
tüm sorumluluk yazarlarına aittir.

Yazın dergisinin yayın hakları  
Gülveren Anadolu Lisesine aittir.  
Okul Müdürlüğünden izin  
alınmadan yazın dergisinden kısmen  
ya da tamamen alıntı yapılamaz,  
dergimiz hiçbir şekilde kopya  
edilemez, çoğaltılamaz ve  
yayımlanamaz.

Gülveren Mahallesi 3705 Sokak No.: 22  
07220 Kepez/ANTALYA

0242 227 30 03

<https://gulverenanadolulisesi.meb.k12.tr/>

# İÇİNDEKİLER



**Ülkenin Işığı Öğretmen.....3**

**Hayal Kurmak.....8**

**Kitap Kurdu.....13**

**Dilimizin Zenginlikleri.....17**



**Sinema.....21**

**Güzel Dilimiz Türkçe.....26**

**Şiir.....33**

**Kendini Onun Yerine Koy.....37**





## **MERHABA**

Merhaba doğan güneş; merhaba kırlar, ovalar, ağaçlar, kuşlar; merhaba güzel insanlar...

Ne kadar güzel bir duygu insanlarla selamlaşabilmek, onlarla konuşabilmek; duygularını, düşüncelerini başkalarıyla paylaşabilmek. İnsan, dökmeli içini bazen konuşarak bazen yazarak. Paylaşmalı duygularını hissedebilenlerle. O zaman güzelleşir hayat. Olmayacak sandığımız dileklerimiz, ulaşamayacağımıza inandığımız hayallerimiz bağlar bizi kısacık anlara. Sonra hep yaşamak isteriz o anın coşkusunu; saklamak, unutmamak, unutulmamak... Kimimiz yazar, kimimiz çizer, kimimiz notlara sarılır, kimimiz de fotoğraflarla dondurur o anı. Hep kalsın isteriz bu güzellik; herkes onu görsün isteriz. Çünkü güzellikler paylaştıkça çoğalır. Paylaştıkça çoğalır, özgürleşir insan. Zamandan ve mekândan üstün bir varlığa ulaşır. Paylaşmanın en güzel yollarından biri de yazmaktır. İnsan, yazmaya değer duyguları, düşünceleri olduğunda yazar; döker içini sayfalara. Biz de duygularımızı, düşüncelerimizi sizinle paylaşmak istedik. Geçen sene bu zamanlarda bu sözlerle ilk defa sizinle buluşmuştuk. Dergimizin ilk sayısı sizlerden yoğun bir ilgi gördü. Güzel dilekleriniz dergimizin ikinci sayısını çıkarma konusunda bize güç ve destek verdi. Yorucu bir çalışmanın sonunda dergimizin ikinci sayısını yayımlamanın heyecanını ve mutluluğunu yaşıyoruz. Bu sayımızı da severek okuyacağınızı düşünüyoruz. Sizlerden gelecek olumlu ya da olumsuz eleştirileri bekliyoruz. Yapacağınız eleştiriler dergimizi daha da güzelleştirebilmemiz için önemli.

Gülveren Anadolu Lisesi olarak okul e-dergimizin ikinci sayısını çıkarmanın coşkusu içindeyiz. Eksiklerimizle, fazlamızla, acemiliğimizle ama tüm samimiyetimizle karşınızdayız. İyi okumalar...

*Dergi Yayın Ekibi*

## ÜLKENİN IŞIĞI ÖĞRETMEN



*“Dünyanın her yerinde öğretmenler toplumun en özverili en saygıdeğer öğeleridir. Öğretmen bir kandile benzer, kendini tüketerek başkalarına ışık verir.*

*Öğretmenler! Cumhuriyet sizden fikri hür, vicdanı hür, irfanı hür nesiller ister.” diyor Başöğretmen Atatürk.*

Öğretmen, “Mesleği bilgi öğretmek olan kimse.” diye geçer sözlüklerde. Peki öğretmenin işi sadece bilgi öğretmek midir? Kesinlikle hayır! Onlar toplumu ve ülkeyi aydınlatıp bize yol gösteren kişilerdir.

Üç dört yaşlarımızda başlarız öğretmenlerle tanışmaya. Bizim elimizden tutarak iyiyle kötüyü, doğruyla yanlışla, topluma yararlı bir birey olmayı öğretirler bize. Kendimizi tanımamızda, karakterimizin oluşmasında büyük bir etkisi vardır öğretmenlerin. Bir sokak lambası misali karanlık yollarımızı aydınlatırlar. *“Dünyanın her yerinde öğretmenler toplumun en özverili en saygıdeğer öğeleridir. Öğretmen bir kandile benzer, kendini tüketerek başkalarına ışık verir. Öğretmenler! Cumhuriyet sizden fikri hür, vicdanı hür, irfanı hür nesiller ister.” diyor Başöğretmen Atatürk.* Eğer öğretmenler olmazsa ülke karanlığa boğulur ve karanlığa boğulan bir ülke başka ülkelerin ışığından etkilenerek kendi benliğini kaybeder.



Atatürk'ün önerdiği ve hatta müfredata girmesini istediği “Beyaz Zambaklar Ülkesinde” adlı kitapta Finlandiya'nın Ruslara ve İsveçlilere karşı giriştiği özgürlük ve kültür mücadelesi anlatılıyor. Bir avuç Finli aydın bağımsızlıklarını kazanmak için işe öncelikle topluma eğitimin önemini anlatmakla başlıyorlar. Kitapta geçen şöyle bir söz var: **“Bütün ülkeyi sulamak için bir iki dere yeterli değildir. En uzaktaki kulübeler bile göl, pınar veya dere gibi bir su kaynağına muhtaçtır. Halkın manevi susuzluğu da buna benzer. Her yerde halkın kana kana yararlanabileceği canlı kültür kaynakları bulunmalıdır.”** Bizim canlı kültür kaynaklarımız öğretmenlerimizdir. Onlara ülkenin her yerinde toplumun yararlanabilmesi için ihtiyaç vardır. Yine aynı kitapta şöyle bir söz de geçmektedir: **“Ne ekerseniz onu biçersiniz! Ne pişirseniz, onu yersiniz! Eğer gençliğin ruhunu işlenmeyen bir tarla gibi kendi haline bırakırsanız orada ısırganlar ve dikenler yetişir.”** Tarlada ısırganlar ve dikenler çıkarsa tarla verimsiz bir hale gelir. Verimsiz bir tarlada eğitimsiz, fikir üretemeyen bir çocuk gibidir. İkisi de işe yaramaz bir hale gelir.

Annem ve babam öğretmen olduğu için eğitimin ve öğretmen olmanın ne kadar önemli olduğunu bilerek büyüdüm. Annem sınıf öğretmeniydi. Öğrencileri okuma-yazmayı öğrendikten sonra ona **“Seni seviyorum öğretmenim.”** diye notlar yazarlardı. Bu notlar annemin bütün yorgunluğunu alır, çok mutlu olurdu. Öğrencilerinin ileride başarılı bir birey olarak karşısına çıkmasının kendisi için çok değerli olduğunu söyler her zaman bana. Babam ise coğrafya öğretmeni. Küçükken onun çalıştığı okula da gitmişim. Babamın büyük bir özveriyle öğrencileriyle ilgilendiğini görünce öğretmenlere karşı olan saygım daha da artmıştı.



Öğretmenler sadece bizim için değil ülkenin geleceği için de çalışıyorlar. **“Gelecek gençlerin, gençler ise öğretmenlerin eseridir.”** diyor Atatürk. İyi eğitim görmüş bireyler, iyi eğitim görmüş bir toplumu oluşturur. İyi eğitim görmüş bir toplum da ülkesine iyi hizmet eder. Böylece ülke daha gelişmiş bir hale gelir. Öğretmenler, karanlığı aydınlatan bir ışıktır.



# UĞUR ÖNSESVEREN

## **Uğur Önsesveren kimdir? Kısaca kendinizi tanıtır mısınız?**

Kamu Personeli olarak 2007 yılından bugüne kadar farklı illerde ve görevlerde hizmetim oldu. 2018 yılından itibaren de Karaman Valiliği 112 Acil Çağrı Merkezi Müdürü olarak görev yapmaktayım.

## **Eğitim hayatınız hakkında bilgi verir misiniz? Eğitim hakkında öğrencilere neler söylemek istersiniz?**

Eğitim hayatımın tamamını Konya ilinde geçirdiğimi söyleyebilirim. Yüksek öğrenim olarak Endüstriyel Elektronik ve İşletme Fakültesi bölümlerinde eğitim aldım.

Hayatının henüz başında olan siz kıymetli öğrencilerimize söylemek isteyeceğim ise eğitim, iş ve özel hayatınızda birçok başarısızlık yaşamanız veya istemediğiniz sonuçlarla karşılaşmanız gayet doğaldır. Her insan gibi sizlerin de mutlaka hataları olacaktır. Hiç kimse mükemmel değildir olamaz da. Önemli olan iyi bir insan olabilmektir. Eğitim hayatınızda da mutlaka başarısız olduğunuz dönemler olacaktır. Ama bu başarısızlıkları düzeltmenin ne kadar basit olduğunu fark etmenin tek yolu kendinize güvenmeniz olduğunu düşünüyorum. Herkesten ve her şeyden önce kendinize güvenin ve inanın. Başarının kendiliğinden oluştuğunu göreceksiniz.

## **112 Acil Çağrı Merkezi'nin yapısı ve işleyişi hakkında bilgi verir misiniz?**

Ülkemizde acil çağrılara ilişkin ihbarlar, çeşitli kurumlara ait 155-156-122-110-112-177 vb. acil çağrı numaralarından yapılmakta idi. Ancak bu numaraların muhtelif ve çok sayıda olması nedeniyle uygulanmasında zorluklar çekildiği bilinmekteydi.



Acil durum çağrılarında önceliğin hangi kurumda olduğu hususunda tereddüde düşülmesi ve birkaç kurumu ilgilendiren bir olay karşısında tüm irtibat telefonları bilinse bile ayrı numaralar aranmak durumunda kalınması nedeniyle zaman ve kaynak israfı ile birlikte can ve mal kayıpları da yaşanabilmekteydi. Bu sebeple 2011 yılından itibaren ülkemizde Acil Durumda Tek Numara 112 uygulamasına yönelik çalışmalar, İçişleri Bakanlığı koordinesinde başlamış olup 2021 yılı temmuz ayında tüm illerin dönüşümü tamamlanmıştır. Artık ülkemizin genelinde Acil Durumda Tek Numara 112 kullanılmaktadır. Bunun yanında tüm Avrupa Birliği üyesi ve aday ülkelerde de acil durumda tek numara olarak 112 kullanılmaktadır.

### **112'nin diğer bütün acil numaraları kapsamı bize ve size ne gibi avantajlar sağlıyor?**

112 Acil Çağrı Merkezi sisteminin iki temel amaç ve işlevi vardır; Vatandaşlarımızın acil durumlarda birden çok numara yerine tek bir numarayı kullanmaları ve acil yardım çağrısı alındıktan sonra gerekli koordinasyonun en hızlı şekilde sağlanması ve olay mahalline ya da acil durumdaki kişiye en kısa sürede ulaşılmasıdır.

### **Yaptığınız işten memnun musunuz? Bu işin zorlukları nelerdir?**

Devletimizin acil durumda olan vatandaşlarımıza vermiş olduğu hizmetlerin bir parçası olmak bizlere ayrı bir manevi gurur vermektedir. Bu sebeple yapmış olduğum işten memnunum. Bunun yanında 365 gün 24 saat esasına göre çalışan 112 Acil Çağrı Merkezinin idarecisi olmanın zorlukları elbette var. Örneğin normal mesai saatleri dışında gece veya hafta sonlarında ilimizde yaşanan büyük bir trafik kazasında, yangında, doğal afetlerde veya benzer olaylarda Acil çağrı Merkezinde görevli personel tarafından bana bildirim yapılmaktadır. Dolayısı ile her an hazırlıklı olmam gerekmektedir. Ama bu tip durumların vermiş olduğu yorgunluk ve uykusuzluklardan hiçbir zaman şikayetçi olmadım.

### **Görevinizde karşılaştığınız ve sizi en çok şaşırtan olay nedir? Anlatır mısınız?**

Üniversite öğrencilerinin bulunduğu bir yurttan, birkaç öğrenci tarafından, yurttan kalan diğer kişilere yönelik korku filmi karakteri Samara şakası yapılmış ve birkaç hafta sonra bu olay yurttan kalan tüm öğrencilerde korkuya sebep olmuş. En sonunda öğrencilerin bir kısmının korkudan gece fenalaşması üzerine yurda birçok

ambulans ve polis ekibi sevk edilmesi gerekmişti. İşin en ilginç tarafı, şakayı başlatan kişilerin de bir süre sonra hayaletin varlığına inanmaya başlamaları ve korkudan kendi odalarının kapısının arkasına da masa koymalarıydı.

**Herkesin bildiği gibi 112'ye birçok asılsız ihbar geliyor, bu ihbarlarla siz ve kurumunuz nasıl başa çıkıyorsunuz?**

Bu konu bizi en çok zorlayan olayların başında geliyor. Maalesef halen bazı kişiler 112 Acil Durum hattına asılsız ihbarlarda bulunabiliyor. Asılsız olarak yapılan ihbarlar için kaybedilen zamanın, o an için gerçekten acil yardıma ihtiyacı olan insanlar için ne kadar değerli olduğunu anlayamayan kişilerin olduğunu bilmek bizleri üzüyor. Tabii ki asılsız ihbarlarda bulunan kişilere uygulamış olduğumuz idari para cezaları da var. Ama önceliğimiz 112 Acil Durum hattının kullanımı ile alakalı farkındalık yaratmak. Bu sebeple 112 Acil Çağrı Merkezleri olarak tüm Türkiye genelinde tanıtımlar yaparak farkındalık yaratmaya çalışıyoruz. Bu farkındalığın da temelden oluşacağı düşüncesi ile özellikle anaokullarında ve ilkokullarda tanıtım faaliyetlerini yoğun olarak yapmaktayız.



**Mesleğiniz ve işiniz özel hayatınızı nasıl etkiliyor?**

Elbette ki 365 gün 24 saat esasına göre çalışan 112 Acil Çağrı Merkezinin idarecisi olmak, belirli mesai saati olmadan çalışmayı gerektirmekte. Bu sebeple özel hayatımdan bazı fedakarlıkları göstermek durumundayım.

**Kendinize zaman ayırabiliyor musunuz? Özel hayatınızdaki uğraşlarınız nelerdir?**

Kendime ve özel hayatıma olabildiğince zaman ayırmaya çalışıyorum. Ama genel olarak kendime yeterince zaman ayırdığımı söyleyemem. Bunun yanında özel olarak belli bir uğraşım bulunmuyor. Mümkün oldukça ve zaman buldukça şehir dışı gezileri yaparak stres atmaya çalışıyorum.

**DOĞA ÖNSESVEREN**



## HAYAL KURMAK



Hayal, Türkçemizde henüz gerçekleşmemiş ancak gerçekleşmesi istenen şey anlamına gelir. Hepimiz küçüklüğümüzden beri hayaller kurarız. Hatta bazılarımız o hayallerimizle yaşarız. Bazılarımız ise hayalleri için yaşar. Hayallerini gerçekleştirmek için ne pahasına olursa olsun çabalar. Hayalleri onlar için bir kurtuluş, bir umut ışığıdır. Ancak insanlar büyüdükçe hayatın acımasız olduğu düşüncesine kapılarak hayal kurmaktan uzaklaşırlar. Eskiden pamuk şeker gibi görünen çikolatalı süt yağdıran bulutlar artık sıradan beyaz varlıklar olarak görünür. Yani yetişkinlerin hayal kurmaktan vazgeçmesi sonucu hayal kuran bir tek

çocuklar kalır. Hatta yetişkinlerimiz, büyüklerimiz çocukların kurdukları hayalleri saçma bularak bir nevi hayal kurma eğlencelerini sonlandırırlar. Ancak çocuklar için hayaller ucu bucağı olmayan sonsuz bir dünya ve sığınaktır.

Her ne kadar birçok insan hayatın acımasız olduğu düşüncesine kapılarak hayallerinden vazgeçse de bazı insanlar istisnai davranarak hayallerinden vazgeçmeyerek hayallerine sınımsız sarılır. Bu insanlardan biri olan Albert Einstein hayal gücünün öneminden şöyle bahseder: **“Hayal gücü bilgidan daha önemlidir. Çünkü bilgi sınırlıyken hayal gücü tüm dünyayı kapsar.”** Dünya’da birçok buluş hayal gücü sayende bulunmuştur. Ama konumuz hayal gücünün önemini belirtmek ise bunun için sayısız örnek arasından en güzelini örnek olarak vermek gerekir. “Denizler Altında 20 Bin Fersah” Jules Verne tarafından 1870 yılında yayımlanan bir bilim kurgu romanıdır. Romanda daha icat edilmemiş olan bir denizaltından bahsedilir. 1880’li yıllarda mühendisler, çalışan ilk denizaltıyı yapmayı başarırlar. Hatta denizaltının çalışma mantığı Jules Verne’nin hayal ettiği ile birebir aynıdır. Denizaltıları icat eden Simon Lake de bu hususta Jules Verne’den ilham aldığını açıkça söylemiştir. Yine Jules Verne’nin kitaplarından “Ay’a Yolculuk” kitabının yazıldığı dönemde Ay’a gitmek mümkün değilken günümüzde artık Ay’a yolculuk yapılmasının yanı sıra diğer gezegenleri keşfetmek amacıyla çalışmalara başlanmıştır. Hatta ve hatta uzaya gidilmesinin yanında uzayın daha iyi gözlemlenebilmesi için uzay teleskopları gibi birçok buluş hayatımızda yer edinmiştir yani bir hayal daha gerçeğe dönüşmüş ve yepyeni fikirlerin, hayallerin kapsı aralanmıştır.



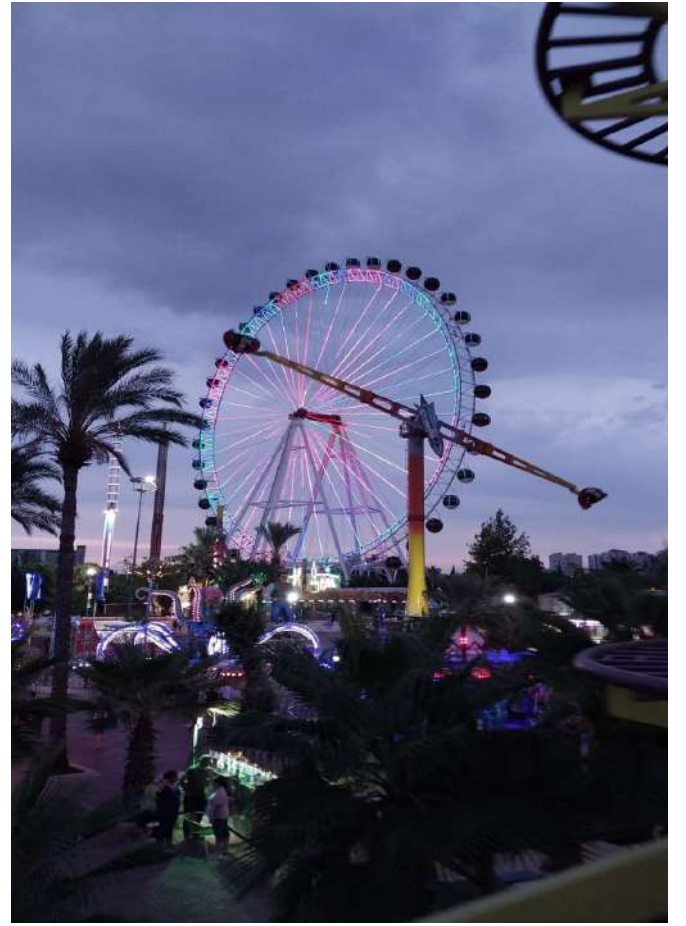
Bu örneklerden de anlıyoruz ki hayal gücü sadece umut vermeye değil aynı zamanda o umudun yepyeni buluşlara, icatlara dönüşebilmesini sağlıyor. Bu yüzden kurduğumuz hayaller ne kadar ulaşılamayacakmış gibi görünse de aslında o hayallerden vazgeçmediğimiz sürece her şey mümkün.

Umarım hepimiz hayallerimizden vazgeçmeden yaşayabiliriz.

FATMA BEYZA ÖZDEMİR

FOTOĞRAFÇI GÖZÜYLE





**DÖNE NUR EFE**

## BAĞIMLILIK BENİM ELİMDE

Bağımlılık, zevke neden olan madde veya davranışların artan miktarlarda tekrarlanmasıyla oluşan biyopsikososyal bir bozukluktur. Bağımlılığın birçok çeşidi olabilir: madde, sigara, alkol, kumar, teknoloji gibi ... Siz de birer bağımlı mısınız?

Çoğu bağımlıya niçin bağımlı olduğunu sorduğumuzda ailevi sorunlarımız var, maddi sıkıntılarımız var, kendimi yetersiz görüyorum gibi cevaplar alırız. Biliyorum her sorunu aşmak öyle kolay değildir lakin bunlardan kaçarak nereye kadar gidebiliriz? Elbette bir gün bu sorunlarımızla yüzleşeceğiz. Emin olun maddi sıkıntılar da kapanır, ailevi sorunlar da çözülür, özgüveniniz de tekrar yerine gelir ama bağımlılıkların verdiği zararların etkisi çoğunlukla kalıcıdır. Bir baba düşünelim, evi geçindirmekte zorlanıyor. Böyle bir durumda olan kişinin yapması gereken nedir? Tabii ki eşyle konuşmak ve sorunların üstesinden birlikte gelmek. Ancak bazı insanlar ne yapıyor, çözümü alkolde arıyor. İçki içerek sorunlarından kurtulacağını ve rahatlayacağını sanıyor. Halbuki içki içerek hem maddi hem de manevi anlamda kendisini daha da sıkıntıya sokuyor. Bir süre sonra da alkol bağımlısı oluyor.

Bir çocuk düşünelim; derslerinde başarısız ve özellikle de matematikten nefret ediyor. Bu çocuğun yapması gereken ne? Tabii ki derslerine daha çok çalışmak ve başarılı olmak. Peki, böyle bir durumda bazı çocuklar ne yapıyor? Dersleri bir kenara bırakıp telefon ile, bilgisayar oyunları ile gerçeklerden kaçmaya çalışıyor. İlk başlarda rahatlıyor, çok güzel vakit geçiriyor. Rahatladıkça telefon ve bilgisayar oyunlarına daha çok zaman ayırmaya başlıyor. Artık hiç ders çalışmamaya başlıyor. Kötü olan dersleri daha da kötüleştiriyor. Bu da yetmezmiş gibi bir süre sonra telefonundan, bilgisayar oyunlarından kopamıyor. Kaçınılmaz son olarak da teknoloji bağımlısı oluyor.

Hepimiz dünyaya ne yazık ki sadece bir kez gelebiliyoruz. Sadece bir kez doğuyoruz, yaşıyoruz ve ölüyoruz. Peki, ya bize bir kez verilen bu hayatı neden bağımlı olarak çöp haline getiriyoruz? Teknoloji bağımlılığı yüzünden güneş ışığını unutmuş olanlar var. Teknoloji bağımlılığı yüzünden dış dünya ile tamamen bağını koparmış, kendi yarattıkları sanal dünyalarında yaşayanlar var. Oysaki dışarıya her adım attığımızda farklı bir şey görüyoruz. Keşfedilecek o kadar şey var ki bunların farkına varamıyoruz. Sigara bağımlılığı yüzünden



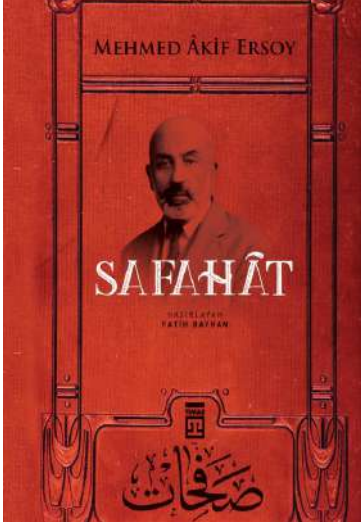
akciğer kanseri olanlar, yataktan kalkamayacak hale gelenler var. Onlar için dünya sadece tavandan ibaret. Torunlarıyla eğlenmeleri gerekirken yatalak olmaları çok mu iyi? İşte hayatınızı mahvetmek bu kadar kolay. Kumarda işini şansa bırakarak evini, malını, mülkünü kaybedenler var. Maddi kaybın yanında manevi kayıp da oluyor. Kumar oynayan insanların yakınları, sevdikleri tek tek hayatlarından çıkıyor ve yalnız başlarına kalıyorlar.

“Ben asla bağımlı olmam” demeyin. Herkes bağımlı olabilir. Bağımlılık sürecine etki eden birçok faktör vardır. Ruhsal hastalıklar, yaşanan çevre, kişilik özellikleri, kaotik ev ortamı, ailedeki diğer kişilerin bağımlı olması, arkadaşların etkisi gibi daha pek çok şey bağımlılığın gelişimini etkiler. Bir kereden bir şey olmaz diyerek, başkaları bağımlı olsa da kişide var olan kendisinin bağımlı olmayacağı düşüncesi gibi inanışlar bağımlılık riskini artırır. Hepimiz insanız her şeyde doğru karar veremeyiz maalesef. Biz de hatalar yapabiliriz. Önemli olan bu hatanın neresinden döndüğümüzdür. Bağımlılık sürecine giren çoğu kişi tedavi olmak istemez, doğrusu bağımlılığı bırakmak istemez. Hepsinin ağızda tek bir söz vardır: “Bırakmak istiyorum ama bırakamıyorum, yaptık en başında bir hata, artık yapacak bir şey yok.” Eğer siz de bu sözlerle maruz kalırsanız sakın inanmayın çünkü bağımlılar kendilerini çoktan buna alıştırmışlardır ve bunun kurtuluşunun olmadığını savunurlar. Ancak onların bilmedikleri bir şey vardır; insan bırakmak isterse bırakır. Sadece kendilerini bırakabileceklerine inandırmaları gerekir. İnanmazlarsa onlara yardım etmek isteyenler ne yaparsa yapsın onları bu bağımlılıktan kurtaramazlar. Peki, inandıktan sonra neler olacak? Psikolojik desteğe başlanması gerekmektedir. Yeşilay gibi kurumlardan yardım alınabilir. Yeter ki siz bırakmak isteyin!

Her şey insanın elindedir. Asıl önemli olan şudur: Bağımlı olmak ya da olmamak...

**ENZEL GÜZEL**

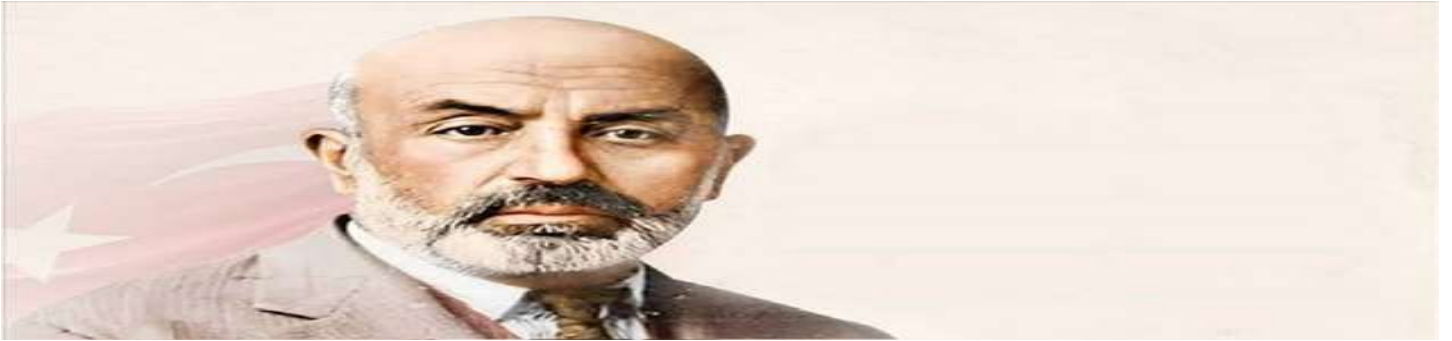




Safahat kelime anlamı olarak “hayatın değişik yüzleri, görünüşleri ve evreler” anlamına gelmektedir. Mehmet Akif Ersoy safahat adlı eserinde de toplumun ve insanların değişik yüzlerini ve çektiği sıkıntılardan bahsetmiş; tarihî ve dinî konuları ele almıştır.

Mehmet Akif Ersoy Safahat kitabını **“Bir yığın söz ki, samimiyeti ancak hüneri.”** sözleriyle tanımlamaktadır. Safahat yedi farklı kitabın birleşmesiyle oluşan bir eserdir ve bu eserde İstiklal Marşı dışında büyük şairin tüm şiirleri bulunmaktadır. Büyük şair İstiklal Marşı’nın bu eserde olmamasının nedeni şu sözleriyle açıklamıştır: **“Onu milletime ve kahraman ordumuza hediye ettim. Zaten o milletin eseridir, milletin malıdır. Ben yalnız gördüğümü yazdım.”**

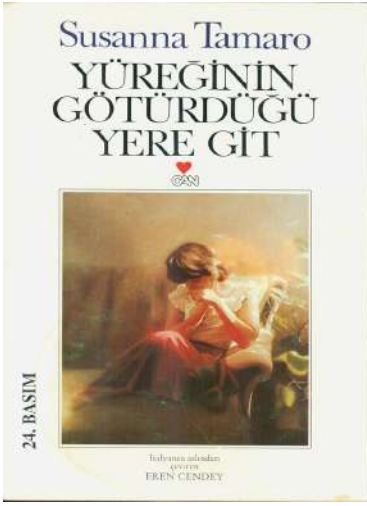
Her bir dizesinde özgürlük, ahlak ve acıyı hissettiren bir eser düşünün! İşte bu eserin adı Safahattır. Her bir sayfasında yüz yıl öncesini hissediyor insan. Selma, Hasta, Seyfi Baba şiirlerini okuyup toplumun çektiği ıstırabı yaşarken: Cenk Marşı, Çanakkale Şehitleri’ni okurken ise özgürlük için yapılan fedakarlıkları iliklerine kadar hissediyor insan. Yedi kitabın her biri farklı zamanlarda ve farklı yerlerde yazılmış olup farklı acıları, toplumsal olayları ele almıştır. Şiirlerinde hep halkın sesi olmuştur. Mesela Safahat’ın üçüncü kitabı olan Hakkın Sesleri bölümünde Balkan Savaşı’nın acılı yıllarını anlatmıştır büyük şair. Öyle ki “Pek Hazin Bir Mevlid Gecesi” adlı manzumesinde içinde buldukları zor koşullardan kurtulabilmek için Peygamber efendimiz (s.a.v)’ den yardım istemektedir.



**“Yıllar geçiyor ki, ya Muhammed,  
Aylar bize hep Muharrem oldu!  
Akşam ne güneşli bir geceydi...  
Eyvah o da leyl-i matem oldu!  
Âlem bugün üç yüz elli milyon  
Mazluma yaman bir âlem oldu:  
Çiğnendi harim-i paki Şer’in;**

**Namusa yabancı mahrem oldu!  
Beyninde öten çanın sesinden  
Binlerce minare ebkem oldu.  
Allah için ey Nebiyy-i Ma’sum,  
İslam’ı bırakma böyle bakes,  
İslam’ı bırakma böyle mazlum.”**

İstiklal Şairimizin edebi kişiliğini anlayabilmek ve o zamanki toplumsal olayları daha iyi kavrayabilmek için HERKESİN okuması gereken önemli bir eserdir Safahat.



1994'te yayımlanan bu kitap İtalya'da büyük bir yankı uyandıran ve en çok satılan kitaplardan birisi olmuştur. Kitap bir anneannenin torununa yazdığı mektuplardan oluşmaktadır. Seksen yaşındaki kadın uzaklara giden torununa yazdığı mektuplarında hem öğütlerde bulunuyor hem de yaşadığı iç çöküşü anlatıyor. Hayattaki gizli sırlarından bahsederken kendisini de sorgulamaya başlıyor. Hayatı ve toplumu, değişen değerleri ve “gençlik” hakkındaki düşüncelerinden de bahsediyor. Fakat birbirlerine verdikleri bir sözden dolayı bu mektupları torununa göndermiyor. Daha sonra, kendisi öldüğünde, okuması için bu mektupları bir çekmeceye koyuyor.

Kitabı okurken bazen kadınla birlikte ben de kendimi sorguladım, bazen de ona sinirlendim. Kendisini bu kadar küçük görmesine, kızının ve torununun ona karşı olan davranışlarına da sinirlendim. O yalnızca kızının ve torununun iyiliğini isteyen yanlış kişilerin elinde büyümüş tatlı bir kadını bana göre. Kitabı sadece kadının bakış açısından okuduğum için de böyle düşünüyor olabilirim. Şahsen kızının ve torununun da bakış açısından okumak çok isterdim kitabı. Gerçi başka bir kitaptan şöyle bir söz duymuştum “Çocuklar, anne ve babalarını severek başlarlar. Bir süre sonra onları yargırlar. Nadiren affeder, hatta hiç affetmezler.” İşte kitap bu cümleye tam olarak uyuyor! Kadının kendi kızı ve torunuyla araları onlar küçükken gayet iyiydi ama büyüdükçe ikisi de o kadını yargılamaya başladılar ve affetmediler. Bu insan doğasında olan bir şey mi yoksa büyüdükçe insanın kendisini yetersiz hissetmesinden dolayı oluşan bir hırçınlık mı bilmiyorum. Sonuçta insan iyi hissetmek için tüm suçu başkalarına atıp gerçeklerden kaçan bir varlıktır aynı zamanda.

Okurken hayata karşı olan bakış açım da değişti. “*Kırda kır, çınarın altında çınar, insanlar arasında insan.*” Bu söz beni bir süre düşündürdü ve her yerde insan olmanın aslında insanı nasıl yıprattığını fark ettim. Bazen kısa süreliğine de olsa insan olmamızın bize yüklediği sorumluluklardan kaçmamız gerekir. Çiçekle çiçek, ağaçla ağaç olarak içimizde büyüyen var olmamızın verdiği huzurun bilincini tüm ruhumuzla hissetmeliyiz.

“*Akmayan göz yaşları kalpte birikirler, zamanla kabuk tutarlar ve kirecin çamaşır makinesini tıkaması gibi kalbi tıkayıp felç ederler.*” Bazen insan ne kadar istese de ağlayamaz ve farkında olmadan tıkanır kalbi. Tıkanıklık, akmayan göz yaşlarıyla birlikte genişler ve daraltır ruhu. Böylece insan ne olduğunu bilmediği bir buhrana girer. Çamaşır makinesindeki borular nasıl çatlırsa insanın kalbi de öyle çatlar. Çamaşır makinesi böyle olunca bozulur ve yenisini almak gerekir fakat kalp için aynı şey geçerli değildir. İnsan kalbini kendisi onarmalıdır. Kulaklarını kapatıp hisler dünyasında *yüreğiyle* yalnız kalmalıdır. Tüm gerçeklerden uzaklaşarak *yüreginin götürdüğü yere gitmeli.*





Beyaz Gemi, Cengiz Aytmatov'un dede-torun bağlamında Türk kültürünü işlediği dramatik sonlu bir eserdir. Eserde okula yeni başlayan bir çocuğun zor yaşam koşulları, masalsi hayalleri okuyucuya aktarılmaktadır.

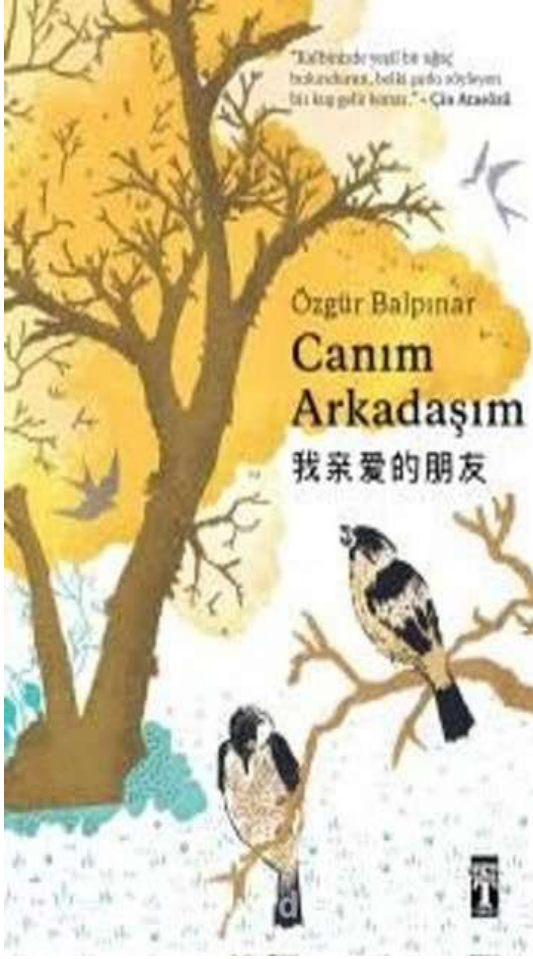
Hikayemizdeki çocuk; dedesi, üvey ninesi, Orozkul, Bekey hala, Seydahmet, Gülcemal ve köpeği Beltek ile yaşamaktadır. Hiç arkadaşı yoktur. En büyük zevkleri kayalarla konuşmak, gölette yüzmek, masal dinlemek ve dürbünüyle San Taş Vadisi'ne daha yakından bakmaktır. Her akşam dağ başına çıkıp beş dakika görünüp kaybolan beyaz gemiye bakar. Çocuk babasının beyaz gemi kaptanı olduğuna, bir gün bir balık olup beyaz gemiye kadar yüzeceğini ve babasıyla konuşacağına inanmaktadır. Arada bir vadiye Maşın Mağaza denilen içi ıvır zıvır dolu bir araba gelir. Dedesi çocuğa oradan çanta alır ve artık çocuk okula başlar. Çocuğu okula dedesi götürüp getirir. Bir gün dedesi çocuğu okuldan almayı unutur. Çocuk dedesine küser. Dedesi çocuğun gönlünü almak için Boynuzlu Maral Anayı gördüğünü

söyler. Çocuk bu duruma çok sevinir. Ertesi gün çocuk hasta olduğundan okula gitmemiştir, evde yatmaktadır. Akşamüzeri kahkaha sesleriyle uyanır ve bahçeye çıkar. Dedesini et kazanının yanına çökmüş şekilde görür. Dedesine birkaç kez seslenir ama dedesi onu duymaz. Az sonra sofra kurulur. Seydahmet anlatmaya başlar: Seydahmet ve Mümin Dede ormana çalışmaya giderler. Orada maralları görürler. Seydahmet maralları vurmaya ister ama dede buna karşı çıkar. Seydahmet sarhoş olduğu için nişan alamaz ve tüfeği Mümin dedeye verir. Seydahmet, Mümin dedeyi bir şekilde kandırarak onun maralları vurmasına ikna eder. Mümin Dede istemeye istemeye maralları vurur.

Çocuk bunları duyunca şok geçirir. Çocuk balık adam olup babasına ulaşacağını düşünerek kendini dereye atar. Ne yazık ki çocuğumuz asla balık adam olamayacaktır.







Siz de iyi bir arkadaşına sahip misiniz?

Çinli genç bir kız olan Tai, oldukça katı kurallar içerisinde yaşamaktadır. Babası elektronik şirketinde genel müdür olduğu için herkes Tai'ye saygı duyar ve her yere korumalarla gidip gelir. Ama Tai bu durumdan hiç hoşnut değildir. Ayrıca kendisinin hiç arkadaşı yoktur.

Bir gün derste öğretmeni Shu'nun "Dışarı çıkın, doğayı tanıyın." demesi üzerine korumasını beklemeden kendini dışarı atar. Hiçbir yer bilmiyordu ama ayakları nereye giderse oraya gider. Tai, en yakın otobüs durağına gider ve ilk gelen otobüse biner. Otobüste uyuyakaldığı için son durakta inmek zorunda kalır. Hiç bilmediği bir fabrika durağındadır. Orada kendisinden çok daha farklı olan Yue ile tanışır. Yue, onun ilk ve tek arkadaşısıdır. İkisi de birbirlerinden çok farklı hayatlara sahip olmalarına rağmen birbirlerinin en iyi arkadaşı olurlar. Ne yazık ki Tai'nin babası bu arkadaşlığa karşı çıkar. Yue, çok ciddi bir hastalığa yakalanır ve Yue buluşmalara gelemez. Tai, bunun sebebinin babası olduğunu düşünür. Babasıyla kavga eder ve Yue'nin yanına koşa koşa gider. Arkasına baktığında babasını görür. Artık babası da Yue için elinden geleni yapacaktır. Maalesef ki Yue'nin yanına vardıklarında ölmüş olduğunu öğrenirler. Lakin onların arkadaşlığı hep sürecektir.



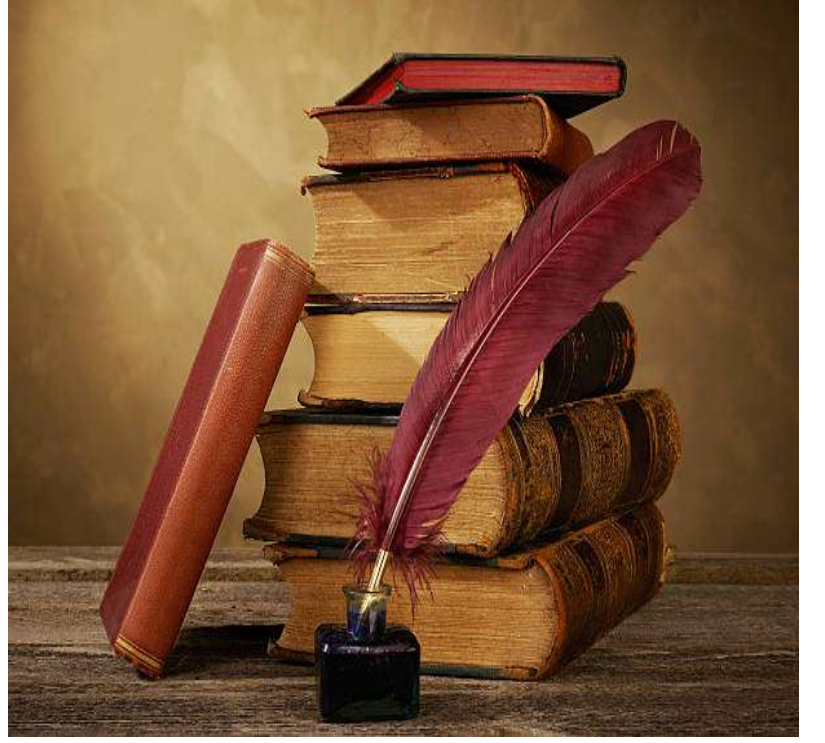
**"Hâlâ bir düşünüm var ve sen benim kalbimdesin  
Arkadaşlar bir ömür birlikte yürür."**

**ENZEL GÜZEL**

## DİLİMİZİN ZENGİNLİKLERİ

Dilimizin zenginlikleri; yazarlarımızdan, atasözlerimizden, deyimlerimizden, kitaplarımızdan, sanatımızdan, bugüne gelen kültür taşıyıcılığından, sözlüklerimizden oluşur. Bunlar Türkçeyi Türkçe yapan, dilimizin birçok kola ayrılmasını sağlayan etkenlerdendir. Örneğin yazarlarımızdan Yunus Emre, Mehmet Akif Ersoy, Mehmet Murad Nakşibendi ve Kaşgarlı Mahmut dilimizi daha da zenginleştirmeye çabalayanlardır. Onlar hakkında başlıca bilgilerimizse şunlardır:

**Yunus Emre:** 1238 (?) -1321 yılları arasında Anadolu'da yaşamış önemli şairlerimizdendir. Tasavvuf hakkındaki çoğu sorunu çözmeye odaklanmış, şiirlerinde çokça Allah aşkından ve sevgisinden bahsetmiştir. "Yunus Emre Divanı" adlı kitapta da Yunus Emre'nin tüm şiirleri bir araya toplanmıştır. Kitapta yaklaşık 400 tane şiiri vardır ve hepsi bir şiir ölçüsüyle yazılmıştır.



**Mehmet Akif Ersoy:** 1873-1936 yılları arasında yaşamış önemli şairlerimizdendir. Şu anki Türkiye Cumhuriyeti ve KKTC'nin ulusal marşı olan İstiklal Marşı'nın yazarıdır. Şiirlerinde vatan aşkından, Allah'a minnetinden, Türk'ten ve Türk evladından bahsetmiştir. 1911-1933 yılları arasında yayımladığı 7 şiir kitabının bir araya getirilmesiyle bugünün "Safahat"ı oluşmuştur.

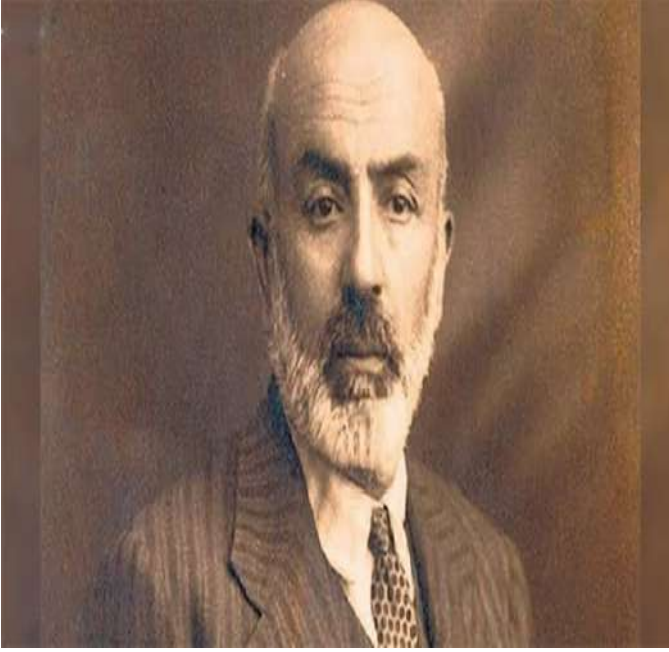
**Mehmet Murat Nakşibendi:** Osmanlı zamanında yaşamış önemli şairimizdir. Aynı zamanda kendisi bir âlimdir. Pendame-i Attar adlı kitabında da bizlere ahlak hakkında öğütler vermiş, tasavvuftan sıkça bahsetmiştir. Aynı zamanda kitabında Yunus Emre'ye ve Mevlana'ya da yer vermiştir.

**Kaşgarlı Mahmut:** 1018-1114 yılları arasında yaşamıştır. Türk edebiyatına ve tarihine en çok katkı sunan eserlerden biri olan Dîvânü Lugâti't-Türk'ü yazmıştır. İçerisinde 9000 kadar Türkçe sözcük vardır. Türkçenin ilk sözlüğüdür. Türkçe sözcüklerin kökeninin nereden geldiğini ve dil bilgisi kurallarını da açıklamıştır. Sözlüğün en başında da Türklere karşı nasihat içeren ve kutsal bir toplum olduklarından bahseden bir ön söz vardır.

Her ne kadar bu yazarlarımız dilimize ve edebiyatımıza zenginlik kazandırmış olsa da dilimiz değerini kaybetmeye başlıyor. Çoğu kişinin de dilimizi yanlış ve özensiz kullanımı da tüm bu emekleri yok sayıyor. Dilimize yararı olan çoğu şeyi görmezden geliyoruz. Nice eserler, nice şahsiyetler gelip geçti. Deyimlerimiz ve atasözlerimiz artık kullanılmıyor. Eski olarak görülen kitaplar raflarda tozunu tutuyor, kültürümüzün aktarımı epey zorlanıyor ve geçmiş önemsenmiyor, içinde bir dünya bilgi olan sözlükler kenara atılıyor. Dilimiz bu kadar çeşitli ve zenginken bize de ancak bu değerleri korumak ve hatta zenginleştirmeye devam etmek düşer. Başka dillere bakmadan, onlara özenmeden kendi dilimize sahip çıkmak düşer. Zamanında nice insanlar bu ülkenin dili için bu kadar uğraş vermişken onların emeklerini boşa çıkarmak Türk evladına hiç yakışmaz.

Büyük Önder Mustafa Kemal Atatürk diyor ki "Türk demek, dil demektir. Millet olmanın en belirgin niteliklerinden biri dildir. 'Türk milletindenim' diyen kişi, her şeyden önce kesinlikle Türkçe konuşmalıdır. Türkçe konuşmayan bir kişi, Türk kültürüne ve milletine bağlılığını öne sürerse buna inanmak doğru olmaz.

## İSTİKLÂL ŞAİRİ



Türk Milletinin Sesi: İstiklâl Şairi Mehmet Akif Ersoy'a,

Bir asır önce yazdığın marş hâlâ Türk milletinin sesidir, kalbidir. İstiklâl Marşı'ndaki her bir kelime Türk milletinin haykırılarıyla hayat bulmuştur.

Senin yazdığın marş, tek dişi kalmış canavarla amansız bir mücadele içinde olan Türk milletine çölde bulunmuş bir su, karanlık yolları aydınlatan bir ışık gibi geldi. Öyle ki mecliste tekrar tekrar okundu, avuçlar patlayıncaya kadar alkışlandı. Çünkü herkes biliyordu ki bu sadece on kıtalık bir marş değil aynı zamanda Türk milletinin destanıydı. İstiklâl Marşı, tüm kelimeleriyle Türk milletinin sesini haykırıyordu adeta. Korkmadı bu millet! Sönmedi şafaklar! Ezelden beridir hür yaşadık, hür yaşıyoruz! Kükremiş sel gibiyiz, bendimizi çiğneyip aşıyoruz! Yırtıyoruz dağları enginlere sığmayıp taşıyoruz! Siper ettik gövdemizi durdurduk bu hayasızca akını! Hakk'ın vadettiği günler de doğdu!

Her pazartesi ve cuma günü büyük bir coşkuyla okuyoruz İstiklâl Marşı'nı. Çünkü biliyoruz ki bugün özgür bir şekilde yaşayabiliyorsak

bu şehitlerimiz sayesinde. Türk milleti geçmişini, o acılı günleri asla unutmadı, unutmayacak. Eğer unutursak, Atatürk'ün de dediği gibi bir gün yok olup gideceğimizi biliyoruz. Büyük şair, senin yazdığın İstiklâl Marşı, bize nereden nasıl geldiğimizi unutturmayıp gelecekte de ne olacağımızı hatırlatıyor. İstiklâl Marşı; Türk milletinin geçmişi, bugünü ve geleceğidir.

**“Sahipsiz vatanın batması haktır, sen sahip çıkarsan bu vatan batmayacaktır.”** demişsin büyük şair. Eğer seni görebilseydim sana damarlarımda akan kanda bile hissederek son nefesime kadar İstiklâl Marşı'nı büyük bir coşkuyla okumak isterdim. Bir de sana şunları söylemek isterdim: ***Bu vatan asla sahipsiz kalmayacak!*** Biz Türk gençleri olarak bu vatana sahip çıkacağız. Senin de dediğin gibi bastığımız yerleri toprak diyerek geçmeyip tanıyacağız. Her şehidimizi büyük bir minnetle anacağız. Çünkü biliyoruz ki toprağı sıksan şühedalar fıskırarak! Gerekirse kendimizi vatanımız uğruna feda etmeye de hazırız. Böylece dalgalanacak şanlı hilal şafaklar gibi!

Yüz binlerce kez teşekkürler sana büyük şair, Türk milletine böyle bir marş armağan ettiğin için. Senin de dediğin gibi ***Allah, bu millete bir daha İstiklâl Marşı yazdırmasın.***



**EFSA GÖKSU SARISOY**

# İLK SÖZLÜĞÜMÜZ

**Dîvânu Lugâti't- Türk, 11. yüzyılda Kaşgarlı Mahmut tarafından yazılan ilk Türkçe sözlüktür. Bu sözlük, Türk dilinin çeşitliliğini ve zenginliğini gösterir. Dîvânu Lugâti't-Türk bir sözlükten de fazlasıdır. O dönemde Avrupa'daki sözlüklerin çoğunluğu zar zor 1000 kelimeyi bulurken Dîvânu Lugâti't-Türk'te yaklaşık 9000 sözcük vardır. Bu da Türkçenin ne kadar köklü ve zengin bir dil olduğunun en büyük göstergesidir.**

Dîvânu Lugâti't- Türk, sadece kelimelerden ibaret bir sözlük değildir. Aynı zamanda Türkçemizin ilk dil bilgisi kitabıdır. Sözlükte Türklerin geleneklerinden, göreneklerinden, adetlerinden, yaşam biçimlerinden, inanışlarından da bahsedilmiştir. Türk'ün kökenini bilmesi için en iyi kaynaklardan biri de bu sözlüktür. Türklerin kültürlerini de açıklayan bu sözlük, milli benliğin de temellerinden biridir. Çünkü Türk'ün milliyetinin neden diğer hiçbir ülkedeki gibi bu kadar özel olamayacağına da değinen bu sözlük aynı zamanda kendi kimliğini de çok iyi korumuştur.

Dîvânu Lugâti't- Türk sadece dilden de bahsetmemiş. Örneğin sözlüğün ilk sayfalarındaki harita da epey önemlidir. Kaşgarlı Mahmut bu haritayı çizerken aynı zamanda Japonya'yı bir haritada belirten ilk kişi olmuştur.

Bir söylentiye göre aslında Dîvânu Lugâti't- Türk'ün bir hikâyesi varmış: Bir kadının kitaplara karşı aşırı bir kını, kocasının ise kitaplara neredeyse bağımlı



denecek kadar bir takıntısı varmış. Karısının ilk fırsatta kitaplarından kurtulacağını farkında olan koca “Biliyorum ki kitaplarımı hiç sevmiyorsun fakat lütfen ben öldüğümde bu kitaplara bir şey yapma, yakma, atma. Bu kitaplar o kadar değerli ki bir gün senin geçimini bile sağlayabilirler.” dermiş. Bir gün olan

olmuş, kocası vefat etmiş. Kadın, kocasının kırkı bile çıkmadan kitapları yakmaya başlamış. Ancak bir gün kitapları yakarken bir kitabın kapağı dikkatini çekmiş. Kitabın kapağı altın yıldızlarla süslenmiş, ıslı ıslılmış. Kadın doğası gereği olacak ki o ıslı ıslı kapaktan gözlerini alamamış. Bir an



düşünmüş, kocasının sözleri aklına gelmiş. O zamanların meşhur sahafına gitmiş. Kitabı inceleyen sahaf kitabın değerli olduğunu fark etmiş ve yüklü miktarda altın kesesi vermiş. Tabii kadın çok sevinmiş. Kitabın da Dîvânu Lugâti't- Türk olduğu söylenmiş. Denildiği gibi bu bir söylenti ancak düşünüldüğünde sanırım kadın o kitabı yakayı şu an Türk edebiyatının en

önemli eserlerinden biri olan bu sözlükten kimsenin haberi dahi olmayacaktı. Türklerin soyunu anlatan, dilimizin gelişimini gösteren, Türk'ün kim olduğunu hatırlatan bu kitabın yokluğu ne dilimizi bu kadar zenginleştirir ne de Türkçemizi bu denli soylulaştırırdı.

Peki Kaşgarlı Mahmut, Dîvânu Lugâti't- Türk'ü neden yazdı? Çünkü Kaşgarlı Mahmut Türk'ün egemen olma isteğini, Türk'ü zincirleyip dizginleyebilecek kimsenin olmadığını biliyordu. Tanrı'nın Türkleri gökyüzünün katmanları arasına yerleştirdiğini, tarih güneşinin Türklerde doğduğunu, Tanrı'nın Türkleri aziz kıldığını düşünüyordu. Bu düşüncelerini de sözlüğün başındaki önsöz de belirtmiştir. Kaşgarlı Mahmut, bu düşüncelerle bir sözlük yazmaya karar vermiş ve 25 yıl boyunca Türk illerini dolaşarak sözcük derlemiştir. Sözlüğün yazım aşaması ise 2 yıl sürmüştür.

Bir sözlük için bu kadar emek veren Kaşgarlı Mahmut'un emeklerini heba etmemeliyiz. Türkçemize sahip çıkmalı ve Dîvânu Lugâti't Türk gibi eserlerimizin değerini bilmeliyiz.

**ELA NUR BAYAM**



*Bu yıl vizyona giren Atatürk filmi, Atatürk'ün doğumundan Çanakkale Savaşı'na kadar olan zaman dilimini kaplıyor.*

*Atatürk'ün çocukluğunda gittiği okullar sırasıyla anlatılıyor: Mahalle Mektebi, Şemsi Efendi İlkokulu. Öğrenim görürken babası Ali Rıza Bey'in hayatını kaybetmesi üzerine ailesiyle Langaza'ya giden Atatürk, öğretim hayatına bir süre ara verir. Bir süre annesinin isteği üzerine Selanik Mülkiye Rüştiyesine giden Atatürk, burada eğitim görürken Matematik Öğretmeni Hüseyin Efendi'nin kendisini dövmesi üzerine büyük annesi tarafından okuldan alınır.*

*Çocukluğundan itibaren askerliğe ilgi duyan Atatürk, annesine haber vermeden Selanik Askeri Rüştiyesinin sınavına girip kazanır. Ayrıca bu okulda Kemal ismini alır. Öğrenimini tamamladıktan sonra Manastır Askeri İdadisi, İstanbul Harp Okulu ve İstanbul Harp Akademisinde öğrenim görür. 31 Mart vakasında Orgeneral İzzettin Çalışlar ile isyan eden askerlere karşı savaşır. Atatürk'ün bu başarısı gazetelerde yayımlanır.*

İki yıl sonra çıkan Arnavutluk isyanında ise Atatürk görevlendirilen kuvvet içerisinde bizzat bulunur. Atatürk'ün dahil olduğu ordu, isyanı bir ay içerisinde bastırır. İsyandan birkaç ay sonra Osmanlı ve İtalya arasında Trablusgarp Savaşı çıkar. Aynı zamanda 1. Balkan Savaşı'nın da çıkmasıyla Osmanlı Devleti'nin askeri gücünü paylaştıramaması sonucunda Trablusgarp Savaşı kaybedilir. Bu yenilgi sonucunda on iki adaları kaybetmiş olsak da savaş sonrası imzalanan Uşi Antlaşması sayesinde adalar geri alınır. Birkaç yıl sonra çıkan 2. Balkan Savaşı sırasında Trakya'da gösterdiği başarısından dolayı Atatürk, Sofya Ataşeliğine atanır. 1. Balkan savaşı sırasında kaybedilen toprakların geri alınmasında Atatürk'ün askeri başarısı etkili olur.



İki yıl sonra Çanakkale Savaşında Atatürk yarbay rütbesiyle Anafartalar Grup Komutanı olarak görev alır. Bu savaşta Alman generalin karşı çıkmasına rağmen düşmanın henüz çıktığı karadan atılması için üzerlerine ani hücum yaptırır. Bu sırada Atatürk askerlerine **“Ben size taarruzu değil ölmeyi emrediyorum!”** şeklindeki tarihi sözünü söyler. Hatta bu savaşta Atatürk'ün göğüs bölgesine şarapnel parçası isabet eder, şükür ki cebindeki köstekli saat onu kurtarır. Savaşın sonunda Atatürk'e yaptığı bu kahramanlıktan ötürü albaylık rütbesi takdim edilir.

Çanakkale Savaşı'ndan sonra Doğu Cephesi'ne Kolordu Komutanı olarak giden Atatürk buradaki görevi sırasında Bitlis'i Ruslardan geri alır. Daha sonra Suriye Cephesi'nde ordu komutanı olarak görev yapar. 1. Dünya Savaşı'nın bitmesiyle İstanbul'a ailesinin yanına döner. Düşman gemilerini boğazda gören Atatürk umutsuzluğa kapılmaz ve şu ünlü sözünü söyler: **“Geldikleri gibi giderler.”**



*Dünyaca ünlü çikolata fabrikasının sahibi Willy Wonka'nın Umpa Lumpaları nasıl bulunduğunu ve çikolata fabrikasını nasıl kurduğunu anlatan bu filmde ne tür zorluklarla karşılaştığını görüyoruz.*

*Filmin başında fakirlikten dolayı sokaklarda uyuyan Willy, polisin gelip onu uyarmasıyla ucuz bir otele gider. Bir gün orda kaldıktan sonra borcunu ödemek için parayı çıkardığında otel sahibinin upuzun sözleşmeye küçük harflerle yazdığı detayları okumamasından Willy yüklü bir para borcu altına girer. Elinde o kadar parası olmamasından ötürü otelin çamaşırhanesinde borcunu ödemek için çalışmaya başlar. Borcunu daha hızlı bir şekilde ödemek için gizlice otelden kaçıp çikolata satmaya karar veren Willy, her gün otel sahibi onları kontrol etmeye gelmeden önce çikolata satıp geri dönüyordur. Bir süre sonra yeteri kadar çikolata olunca WONKA isminde bir dükkân açar. Dükkânda her şey harika giderken çikolata karteli yüzünden müşterileri zehirlenir.*

*Kendine düşman edinen Willy, onları yok etmek için bir plan yapar. Bugüne kadar yaptıkları bütün yasal olmayan harcamaların yazılı olduğu muhasebe defterini alıp polise verir. Bütün bu olaylardan sonra hapse atılan çikolata kartelleri işledikleri bütün suçların bedelini öderler.*

**ECRİNSU BAYRAKTAR**





**Yönetmen:** Chris Columbus

**Başroller:** Macaulay Culkin, Joe Pesci, Daniel Stern, Catherine O'Hara, John Heard

**Yayınlanma Tarihi/Film Süresi:** 1990/1 Saat 43 Dakika

**Tür:** Komedi-Çocuk

Evde Tek Başına, 1990 yılında çekilen bir komedi filmi. Ailecek izlenebilecek harika bir filmidir. Filmin konusu yılbaşı gecesinden önce tatile çıkmak isteyen kalabalık bir ailenin karmaşasıyla başlıyor. Başkarakterimiz Kevin, özellikle abisi başta olmak üzere ailesiyle yaşadığı bir kavga üzerine ailesini bir daha görmek istememeyi diler. Annesinin onu ceza olarak çatı

katına kilitlemesiyle her şey başlar, sabah geç kaldıkları için aceleyle çıkan McCallister ailesi



o aceleyle küçük Kevin'i evde tek başına unuturlar. Kevin, sabah uyandığında ailesini bulamayınca dileğinin gerçek olduğunu zanneder ve evin tadını çıkarmaya başlar fakat bir sorun vardır: "ıslak haydutlar." McCallister ailesinin zengin evini gözlerine kestirmişlerdir. Küçük Kevin ise bu olayın farkına varır ve hırsızlar için evin içinde hazırlıklara başlar. Hırsızlar, evde tek başına küçük bir çocuğun olduğunu düşünerek rahat bir şekilde eve girmeye çalışırlar fakat Kevin'in hazırladığı tuzaklara tek tek yakalanırlar ve en sonunda polisler tarafından yakalanırlar. O sırada Kevin'in annesi zorlu koşullarla sonunda eve ulaşır ve Kevin'den özür diler. Filmin sonunda McCallister ailesi beraber çok güzel bir yılbaşı geçirir.

"Evde Tek Başına" olumsuz öğeler içermeyen, ailecek izlenebilecek harika filmlerden biri. İyi seyirler...



**Yönetmen:** Aytaç Ağırlar  
**Başroller:** Kaan Yıldırım, Hakan Kurtas, Alina Boz, Aykut Akdere, Selim Akgül, Uğur Civaner, Salih Usta, Olgu Baran Kubilay  
**Yayınlanma Tarihi/Film Süresi:** 20 Ekim 2017/ 90 Dakika  
**Tür:** Askeri dram

Türkiye'nin farklı farklı yerlerinden gelen ve bir bölükte bir arada kalan askerler, asker kaçağı olduğunu öğrenen Erdal ve onun gibi farklı geçmişlerden gelen birçok genç adam, farklı

karakterlerine rağmen asker ocağının zorluklarına alışmak zorundadır.

Paşa'nın yan kolu olarak asker ocağında zaman geçirmeye başlayan Erdal, komando asker Murat'ın gizli mektubunu o şehit olduğunda birine götürmeyi kabul eder. Erdal, Murat'ı asker ocağında iyice benimsemiş, onu yakın arkadaşı yerine koymuştur; Erdal'ın tek isteği Murat'ın şehit olmamasıdır. Bu istek gerçekleşmez ve Murat çıktığı bir operasyonda küçük bir çocuğu kurtarmak için silah arkadaşlarıyla beraber çatışmaya girer ve şehit düşer. Olay yerine gelen Erdal, en yakın arkadaşının şehit düştüğünü öğrenir ve çok üzülür. Arkadaşının şehit düşmesi üzerine ona verdiği sözü yerine getirmek için yola çıkar. Murat'tan aldığı mektubu vermesi gerektiği kişiye götürür. Öğrenir ki Murat bu mektubu bir haber ajansına satmıştır ve o parayla yetimhanedeki çocuklara yardım edilmesini istemiştir. Gizemli mektupta yazan ise Murat'ın tüm Türkiye'ye çağrısıdır: Murat, Türkiye vatandaşlarına hayatının her anında onları korumak için çabaladığını fakat teröristlere karşı koruduğu halkın bir trafik kavgasında birbirine levyeyle daldığını, eşine el kaldırdığını, bir et yanlış pişti diye kavga çıkaranların olduğunu yazmaktadır. Askerlerin onları her zaman koruyacağına fakat Türk halkının da birbirine sadık olması gerektiğini öğütlemektedir.



Film etkileyici bir drama. Filmde çok duygusal sahneler ve etkileyici sözler var. Film incelememi filmdeki bir sözle bitirmek istiyorum: "Çok güzel bir ülkemiz var, bereketli topraklarımız, denizlerimiz, her dilden her dinden zengin kültürümüz. Bütün dünya bize bakıp iç çekiyor, koskoca iki kıtayı

birleştiriyoruz da ailelerimizi barıştıramıyoruz, aynı çeşmeden su içip aynı kahvede çay içenler birbirini vururken biz vatanımızı dünyaya karşı korumaya çalışıyoruz. Anlayacağın ayakkabı fiyakalı ama çorap delik."

İyi seyirler...

DOĞA ÖNSESVEREN



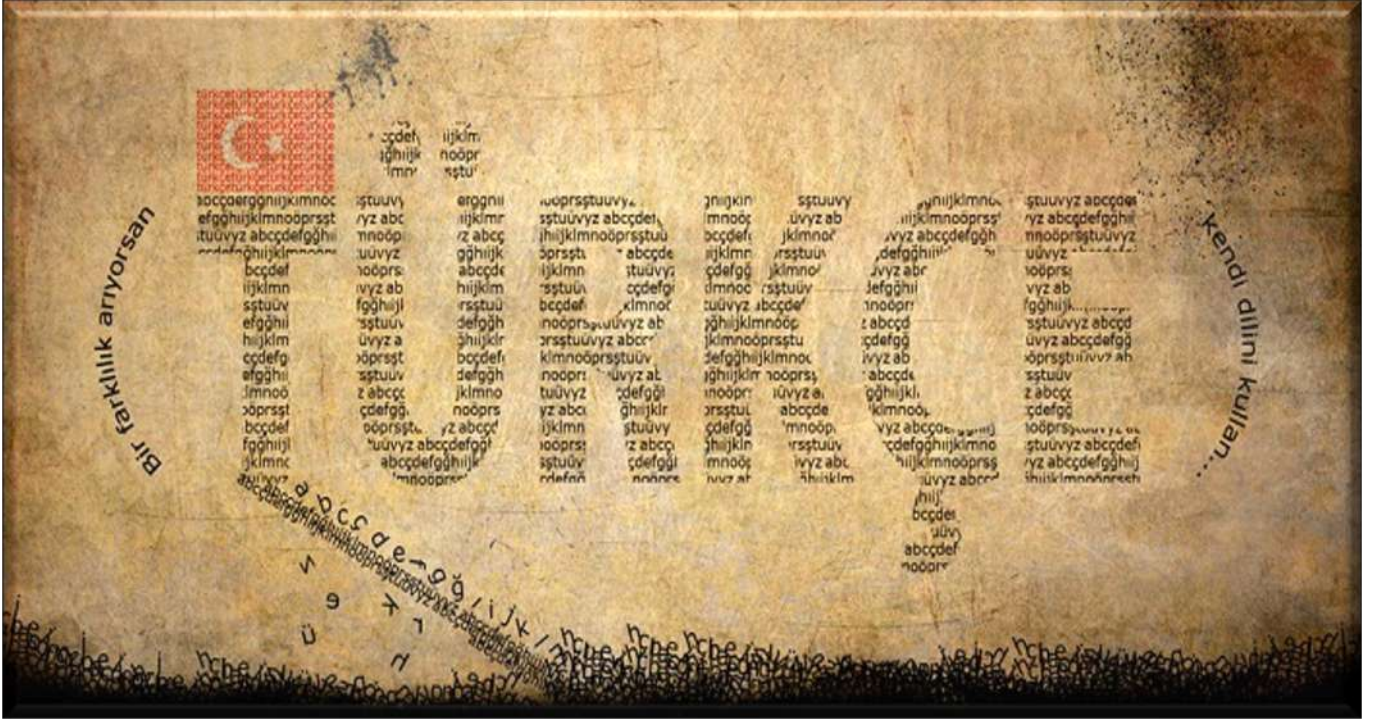
## GÜZEL DİLİMİZ



İnsanların duygularını, düşüncelerini bildirmek için sözcükler ya da işaretler aracılığıyla yaptıkları anlaşma, öteki kişilerle iletişimi sağlayan sistemdir dil. Bu zamana kadar dünyada yedi bine yakın dil konuşulmuş. Bu dillerin birçoğu sahip çıkılmadığı için kaybolup gitmiş. Çok az bir kısmı ise günümüze kadar gelebilmeyi başarmış. Bu dillerden biri de güzel Türkçemizdir.

Türkçemizi korumak, varlığını sürdürebilmesini sağlamak için çok kutlu çalışmalar yapılmıştır. Bu kutlu çalışmalardan biri de Kâşgarlı Mahmut'un bin bir emekle yazdığı ilk sözlüğümüz olan Dîvânu Lugâti-t Türk'tür. Bu eser, Araplara Türkçe öğretmek, Türkçenin Arapça kadar zengin bir dil olduğunu ispatlamak amacıyla yazılmıştır. Bu sözlük öyle bir sözlüktür ki Türk dilinin zenginliğini ve çeşitliliğini gözler önüne sermektedir. Türklerin kültür ve tarihini yansıtmaktadır. Türkçenin tarihi gelişimini ve zenginliğini öğrenmek isteyen herkes bu sözlüğe başvurabilir. İçerisinde 9.000 kadar sözcük bulunmaktadır. Sadece sözlük olmakla kalmayıp aynı zamanda bizim için yol gösterici bir eserdir. Güzel Türkçemizin özgün halini bize yansıtır, dilin ardındaki sırları keşfetmemizi sağlar. Her sayfasında her kelimesinde okuyucuyu dilin derinliklerine götürür. Türkçenin özünü anlamak adına eşsiz bir kaynaktır.

Bir milletin en temel unsuru dildir. Dilini kaybeden bir toplum artık toplum olmaktan çıkar, bir yok oluşa sürüklenir. Başta Dîvânu Lugâti't Türk olmak üzere dilimizi korumak adına yapılan tüm çalışma ve eserlerin hepsine saygı duymalı, onların değerlerini kaybetmelerine asla izin vermemeliyiz. Ne yazık ki günümüzde genç yaşlı herkes Türkçeye eskisi kadar değer vermiyor. Anlamsız bir şekilde herkeste bir İngilizce merakı var. Kendi dillerindeki sözcüklerden çok İngilizce sözcükleri kullanıyorlar. Kâşgarlı Mahmut'un emekleri boşa mı gidiyor? Çocukluğundan beri Türk, Türkçe aşkıyla büyümüştür Kâşgarlı Mahmut. En büyük hayali bir Türkçe sözlük yazıp Türkçenin üstünlüğünü dünyaya kanıtlamaktır. Maalesef çocuk yaşta anne babası öldürülen Kâşgarlı Mahmut kederlere boğulmuştur. Sıra kendisine gelince mecburen memleketi Kâşgar'ı terk etmek zorunda kalmıştır. O da hayalindeki sözlüğün peşine düşmüştür. Bu sözlüğü ya yazacak ya yazacaktır. Az gitmiş uz gitmiş, dere tepe düz gitmiş; bizler bugün bir bardağı kaldırmaya üşenirken Kâşgarlı Mahmut hiç üşenmemiş, yirmi beş yıl boyunca Türklerin yaşadığı bölgelerin hepsini tek tek gezmiştir. Gittiği yerlerdeki Türkçe sözcükleri öğrenip tek tek not almış ve bunların hepsini bir kitapta toplamıştır. Türkçe sözcükleri sadece derlemekle yetinmemiş, bu sözcükleri savlarla, sagularla, koşuklarla örneklendirmiştir.



Bu sözlüğün bulunuşu ile ilgili çok ilginç bir hikâye vardır. Kitaplar yüzünden sürekli kavga eden bir karı koca varmış. Kadın, eşine sürekli çok fazla kitabının olduğunu, bu kitapların çok yer kapladığını söylemiş. Kitaplardan o kadar çok rahatsız oluyormuş ki kocasına “Kitapları at, birine ver, sat, yakalım bunları.” diye ısrar ediyormuş. Kadının her ısrarında adam “Bu kitaplar çok değerli, ben öldükten sonra sakın bu kitapları yakayım deme, bazı kitaplar o kadar değerli ki senin hayatın boyunca geçimini sağlayabilirler.” diyormuş. Kadın ise kocasını hiç dinlemiyor, kitaplara düşmanlık beslemeye devam ediyormuş. Kader bu ya adam kadından önce ölüvermiş. Kocası ölünce kadın eşinin sözlerine hiç aldırmadan kitapları sobada yakmaya başlamış. Yine kitapları sobaya attığı bir gün bir kitap dikkatini çekmiş. Çünkü kitabın kapağı altın yıldızlarla süslüymüş. Kadın kitabı sahafa götürmeye karar vermiş. Sahaf kitabı görür görmez değerli bir kitap olduğunu anlamış. Kitabı kadından hemen satın almış. Kadın gittikten sonra sahaf, kitaplara düşkün bir müşterisine elinde değerli bir kitap olduğu haberini iletmiş. Adam kitabı görür görmez bu eserin Dîvânu Lugâti't Türk olduğunu anlamış. Yüklüce bir para ödeyerek kitabı satın almış.

Atamız Kaşgarlı Mahmut'un büyük zorluklarla yazdığı, Ali Emiri Efendi sayesinde de günümüze kadar gelen bu kutlu sözlüğü özümseyerek okumak, Türkçemize sahip çıkmak da bizim üzerimizdeki en büyük sorumluluktur.

**ENZEL GÜZEL**

**Kepez İlçe Milli Eğitim Müdürlüğü Dilimizin Zenginlikleri Temalı Kompozisyon Yarışması Üçüncüsü**



Türk dili, Türk milletinin sembolüdür, hazinesidir. Biz Türk'üz, Türk dilini en iyi ve en doğru biçimde kullanmalıyız. Türkçe karşılığı olan yabancı sözcüklerin dilimize yerleşmesine katıyen izin vermemeliyiz. Eğer bizler bu sorumluluktan kaçınıp Türkçe sözcükler varken yabancı sözcükler kullanırsak benliğimizden uzaklaşıp dilimizi kaybederiz. Dilini koruyamayan gün geçtikçe kendi öz dilinden uzaklaşan her millet yok olmaya mahkumdur.

Popüler kültür köleliği uğruna dilimizden vazgeçmeyelim. İşte burada sizler için bazı yabancı sözcüklerin Türkçe karşılıklarını derledim. Artık yabancısı yerine Türkçelerini kullanmaya özen göstereceğinizi umuyorum.



İndirekt	DEĞİL	DOLAYLI
İmaj	DEĞİL	GÖRÜNÜM
İmitasyon	DEĞİL	TAKLİT
İndeks	DEĞİL	DİZİN
Jenerasyon	DEĞİL	KUŞAK
Parametre	DEĞİL	DEĞİŞKEN
Personel	DEĞİL	ÇALIŞAN
Pasif	DEĞİL	EDİLGİN
Rejisör	DEĞİL	YÖNETMEN
Spesifik	DEĞİL	BELİRGİN

Okey	DEĞİL	TAMAM
Yes	DEĞİL	EVET
No	DEĞİL	HAYIR
Full	DEĞİL	TAM, DOLU
Sempatik	DEĞİL	SEVİMLİ
Dominant	DEĞİL	BASKIN
Subjektif	DEĞİL	ÖZNEL
Aidat	DEĞİL	ÖDENTİ
Garanti	DEĞİL	GÜVENCE
Dizayn	DEĞİL	TASARIM
Kriz	DEĞİL	BUNALIM
Trend	DEĞİL	AKIM
Stres	DEĞİL	SIKINTI
Sembol	DEĞİL	SİMGE
Ofis	DEĞİL	İŞ YERİ
Mesaj	DEĞİL	İLETİ
Performans	DEĞİL	BAŞARIM
Aktif	DEĞİL	ETKEN



## TÜRK ASKERİ

Sahalarda bordo bereliler,  
Mezarlarda vatana ihanet edenler,  
Bir ölürüz bin diriliriz,  
Yeter ki sen dalgalan al bayrağım.

Teröristlerin korkulu rüyaları,  
Gönlümüzün kahramanları,  
Vatanımızın gururları,  
Sen çok yaşa Türk Askeri!

Yürekten duyulan aşk ile  
Tekbir sesleri eşliğinde,  
Çatışırız vatan hainleri ile  
Şanlı bayrağımızın gölgesinde.

Sevdiklerimize duysak da özlem,  
En derinlerimizde yüreklerinde,  
Aşılır mesafeler önemsiz,  
Vatan elden gitmedikçe.

Vatanımızı korurken,  
Hainleri tek tek indirirken,  
Ne güzel histir,  
Vatan için şehadete ermek.

Ey Şanlı Türk Askeri!  
Düşün altındaki binlerce kefensizi,  
Sahip çık emanetine!  
Vatan için şehadete ermedikçe.

AMİNE DENİZ

## EMANETİNE SAHİP ÇIK



Dil, insanlar arasındaki ilişkileri düzenleyen, duygu ve düşüncelerimizi ifade eden bir vasıta olarak hayatımızın her safhasında yer almaktadır. Bir insanın duygu ve düşüncelerini başkalarına en güzel bir biçimde aktardığı dil ise ana dilidir. Ana dilini yeterince bilmeyen bir insanda kültürel kimlik sorunları başlar. Çünkü kültürün ve iletişimin ana malzemesi dildir, dil ise kültürün aynasıdır. Ne güzel demiş Fazıl Hüsnü Dağlarca *“Türkçem benim ses bayrağım!”* diye. Peki, dil bir millet için bu kadar önemli ise neden güzel dilimiz Türkçemizi doğru kullanmıyoruz?

Türkçemizin bozulduğu, sözcüklerin yanlış kullanıldığı, yanlış cümleler kurulduğu, dilimizin yavaş yavaş öldüğü, dili yaşamayan bir milletin de yaşayamayacağı ile ilgili birçok şey

duymuşsunuzdur. Peki, dilimizi bu hale getiren kimdir? Çözüm nedir? Asıl önemli olan bu soruları sorabilmektir. Bu durumun birkaç temel sebebi vardır ama en önemli sebebi insanlarımızın güzel Türkçemiz konusundaki duyarsızlığıdır. Dilimizi incelikleriyle öğrenmek, kurallarına uymak oldukça önemlidir. Eğer dilimizi doğru şekilde kullanmazsak güzel bir iletişim kuramayız. Güzel bir iletişim kuramazsak anlatmak istediklerimizi tam olarak anlatamayız. Bu da birtakım sorunların ortaya çıkmasına neden olur. Günümüzde toplumda yaşanan sorunların en önemli sebeplerinden biri doğru ve güzel iletişim kuramamaktır: trafikteki kavgalar, aile içi şiddet vb. Kendimizi doğru ifade etmek ve karşımızdaki kişiyi daha iyi anlamak için dilimizi doğru kullanmak büyük bir önem taşır. Türkçeyi doğru kullanmadığımız zaman hem iletişimin kalitesi düşer hem de anlatmak istediklerimizi tam olarak anlatamayız. Dili doğru kullanmak için yazım ve noktalama kurallarına, kelimelerin telaffuzlarına, vurgu ve tonlamaya ve en önemlisi yabancı sözcükleri dilimizden uzak tutmaya özen göstermeliyiz.

**Farkında mısınız, Türkçemiz gün geçtikçe eriyor, kayboluyor. Güzel Türkçemiz yok olurken izlemekle mi yetineceğiz? Atalarımızın bize bıraktığı en değerli miraslardan biri olan güzel Türkçemizi korumayacak mıyız?**





## DOĞRU BİLİNEREN YANLIŞLAR

Acenta	DEĞİL	ACENTE	Herkez	DEĞİL	HERKES
Şevkat	DEĞİL	ŞEFKAT	Seyhat	DEĞİL	SEYAHAT
Eksoz	DEĞİL	EGZOZ	Madur	DEĞİL	MAĞDUR
Eylence	DEĞİL	EĞLENCE	Pianist	DEĞİL	PİYANİST
Kiprik	DEĞİL	KİRPİK	Saol	DEĞİL	SAĞ OL
Bağzen	DEĞİL	BAZEN	Yalnız	DEĞİL	YANLIŞ
Bişey	DEĞİL	BİR ŞEY	Sinama	DEĞİL	SİNEMA
Ahpap	DEĞİL	AHBAP	Sohpet	DEĞİL	SOHBET
Traş	DEĞİL	TIRAŞ	Ahcı	DEĞİL	AŞCI
Ardarda	DEĞİL	ART ARDA	Nalet	DEĞİL	LANET
Dinazor	DEĞİL	DİNOZOR	Minübüs	DEĞİL	MINİBÜS
Sarmısak	DEĞİL	SARIMSAK	Taktir	DEĞİL	TAKDİR
Süpriz	DEĞİL	SÜRPRİZ	Palyanço	DEĞİL	PALYAÇO
İnkilap	DEĞİL	İNKILAP	Poaça	DEĞİL	POĞAÇA
Kolanya	DEĞİL	KOLONYA	Muhattap	DEĞİL	MUHATAP
Alarım	DEĞİL	ALARM	Böle	DEĞİL	BÖYLE
Eşortman	DEĞİL	EŞOFMAN	Öle	DEĞİL	ÖYLE
Bisküit	DEĞİL	BİSKÜVİ	Canbaz	DEĞİL	CAMBAZ
Gluten	DEĞİL	GLÜTEN	Anbar	DEĞİL	AMBAR
Yalnız	DEĞİL	YALNIZ	Meyva	DEĞİL	MEYVE
Şarz	DEĞİL	ŞARJ	Melemen	DEĞİL	MENEMEN

AMİNE DENİZ

## DOĞAYI HİSSETMEK



*Kafamı kaldırıp baktığımda  
Yemyeşil ovaları, renk renk çiçekleri görüyorum  
Kuşlar bir melodi tutturuyorlar ağızlarıyla  
Yemyeşil ağaçların üstünde*

*Doğanın seslerine odaklandıkça  
Su sesleri, böceklerin çıkardıkları sesler  
Hepsini duyuyorum sırayla, teker teker  
Sanki doğanın kendisi benmişim gibi*



## HİCRAN

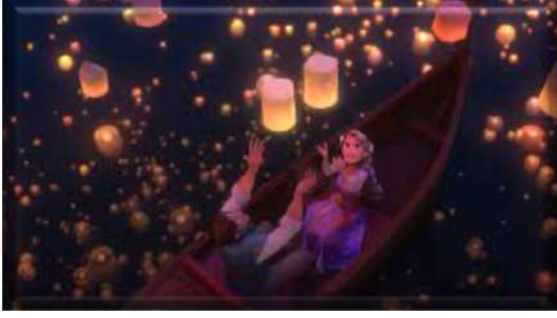
*Unutmak zordur hele sevdiğini unutmak,  
Cehennem azabı gibi.  
Uyurken, yemek yerken, günün her vakti,  
Gözlerini kapattığın her an  
Çehresi gözlerinin önüne geliverir.  
Ay gibi parlak gözleri,  
İnci gibi beyaz gülüşü;  
Yanaklarındaki yıldızlar,  
Günün her vakti  
Gözlerinin önüne geliverir.*



**ECRİNSU BAYRAKTAR**

# Şiir

## SEVGİLİM



Sen olmuşsun geceme ışık  
Gönlüme umut  
Yağar mı yağmur  
Gözyaşlarım kadar

Güneş açar mı tekrardan  
Çiçekler gülümser mi yine  
Bakar mı ufka  
Yüreğim artık duymuyor aynı heyecanı  
Bu gözler seni görmediği sürece

Her yer olmuş bana mezar  
Gözlerim her yerde seni arar  
Sen yoksan yaşamının ne anlamı var  
Sensizlik bir ıstırap ey yâr

## BU AŞK FAZLA



Yıllar geçer kışlar biter  
Ama sen gelmezsin  
Acılar biter devran döner  
Ama sen geri dönmezsin

Garezin bana mı?  
Yoksa bu şehre mi?  
Neden dönmezsin yârim  
Bu aşk bize fazla mı?  
Sevmesini de bilirdik  
Özür dilemesini de  
Biz her şeyi biliyoruz da  
Sen kabul etmezsin.



**DÖNE NUR EFE**



**Yazan ve Yöneten:** Burak KILIÇ

**Oyuncular:** Seyfullah ŞENEL, Emre BERBER, Ebubekir KALAYCI, Furkan ŞENOĞLU ve Yunus Can

Marka zincirlerine bağımlılıkları olan insanların tedavi gördüğü hastaneye Yasin adında eski bir gazeteci gelir. Henüz yoksunluk evresinde olan insanlar, grup terapisinde kendi hayat hikayeleri ve bağımlılıkları üzerine konuşurken önceden Filistin’de çalışmış olan Yasin’in hikayesi esaret altında olan bizler için şok etkisi oluşturacaktır.

Oyun, Bağımlılıkla Mücadele Kliniği adında bir hastanede geçer. Hastanede sıradan bir gündür ve yeni bir hasta olan Yasin hastaneye gelir. Doktor, Yasin ve diğer hastalar için bir terapi zamanı hazırlar. Hastalar sırayla bağımlılıklarını ve nasıl bir yaşam sürdüklerini anlatırlar. Ancak Yasin tek bir kelime bile etmeden sadece izler ve sıra ona gelir...

Erdem Beyazıt Kültür Merkezi’nin tiyatro sahnesinde seyircisiyle buluşan oyunu 26 Aralık Salı günü izleme fırsatı buldum.



## Tiyatro



Tiyatro aşka benzer. İnsanı hazin hazin ağlatır. Ama verdiği acının gücünde bir başka tat bulunur. Tiyatro evrene benzer. İnsanı doya doya güldürür. Ama yansıttığı tuhaflıklar, gülerken ağlamak için istekler doğurur.

(*Namık Kemal*)

Oyunun ilk perdesinde bağımlılıkla mücadele eden insanların yaşadıkları zorluklar ve güçlükler anlatılarak bağımlılığın ne kadar zor bir şey olduğu açıkça gözler önüne serildi. Bu gözler önüne serme işlemi yapılırken yeri geldiğinde çokça mizahi öğeye yer

verildi ve izleyici düşünmeye sevk edildi.

Oyunun ikinci perdesinde artık işlerin biraz daha ciddiye bindiğini ve konunun Filistin'deki masum insanların ve çocukların öldürülmesine geldiğini gördüm. Ancak oyunu izlerken aklımdan şu soru geçiyordu: "Savaşın bağımlılıkla ne ilgisi var?" Oyun ilerledikçe hasta rolündeki karakterlerimizin bağımlılıklarının markalara olan düşkünlüğü olduğu ve bu markaların kazandıkları paraların Filistin'deki masum ve bir o kadar da küçük çocukların sonu olduğu gerçeği idi. Bu kısımda yüreğimden bir parça koptu ve oyunun sonunda Yasin'in kendine sorduğu şu soruya cevap aradım: "Neden?" Bu sorunun ardından savaştaki bütün insanlara moral olurmuşçasına kopan alkış tufanının ardından direnişin sembolü olan "Dabke" dansı eşliğinde oyun bitti.

Tiyatronun kostümleri, dekorları, oyuncuların karakterleri yansıtış şekilleri oyuna çok fazla emek verildiğinin bir göstergesi. Her karakterin özelliklerine uygun kıyafetlerin kullanılması oyunun anlaşılmasını ve izleme zevkini ciddi bir şekilde artırıyor.

"Bu Benim Meselem Değil" adlı oyun izlerken keyif aldığımız, yeri geldiğinde kahkahalarla güldüğümüz, yeri geldiğinde göz yaşlarımızı tutamayıp yavaşça süzülmesine izin verdiğimiz ve çok güzel mesajlar içeren bir tiyatro oyunu. Ben izlerken gerçekten çok keyif aldım. Sizin de izlemenizi tavsiye ediyorum.



İyi seyirler...

FATMA BEYZA ÖZDEMİR



## KENDİNİ ONUN YERİNE KOY

Bugün de okula beraber gittiler: Aden, Murat, Akin, Hesna, Anıl ve Doğa. Küçüklükten beri arkadaş olan Bordo Bereliler mahallede bu isimle tanınıyorlardı. Hepsinin ailesi asker ailesi olduğundan ve hep birlikte dolaştıkları için teker teker isim söylemek yerine kısaca bu ismi kullanıyordu mahalleli.

Bugün okulun son günüydü. Caddede yine birlikte gezen Bordo Bereliler, okula doğru yol alıyorlardı. Okulun son günü olduğu için ayrı bir mutluydular çünkü hiçbir hoca herhangi bir ödev vermemişti. Ta ki son ders edebiyat hocası bir proje ödevi verene kadar... Bir grup ödevi olan bu edebiyat projesinde kura sonucu çıkan konu hakkında kısa bir film çekip sınıfta sunum yapacaklardı. Bordo Berelilere “Empatinin Önemi” ile ilgili bir konu çıkmıştı. Okul çıkışı ödevi konuşmak için Karaalioğlu Parkı’nda bir bankta oturup nasıl bir film çekeceklerini konuşmaya başladılar...

MURAT: Herkes geldiğine göre fikirlerimizi söylemeye başlayalım.

AKİN: Bence bir restoranda 6 ve 9 masaları hakkında kısa bir tartışma yaşayan iki arkadaşın konusunu ele alabiliriz.

HESNA: Çok klasik bir konu olabilir, başka bir şey bulalım bence.

ANIL: Okulda bir öğrencinin yere düşmesi ve bazı öğrencilerin onunla dalga geçmesi ile ilgili bir film çekebiliriz.

ADEN: Bu da basit bir konu olur.

HESNA: Of! Aklıma hiçbir şey gelmiyor ya.

Bir fikir bulamayan çocuklar sessizliğe gömüldüler. Biraz zaman geçtikten sonra Aden’in aklına bir fikir geldi.

ADEN: Aha buldum arkadaşlar...

Arkadaşları Aden'in fikrini çok beğendiler ve hemen evlerine dağılıp hazırlıklara başladılar. Birkaç gün sonra buluştular. Bu sefer Murat'ın abisi Toprak abi de onları çekmek için kamerası ile gelmişti. Filmi çektikten sonra acıktıkları için bir kafeye gidip yemek yemeye başladılar.

Okullar nihayet iki haftanın sonunda açıldı. İlk ders Edebiyat idi. Birkaç grup projesini sunduktan sonra sıra Bordo Berelilere geldi. Filmi etkileşimli tahtadan izlemeye başladılar: Akin, Murat, Anıl, Hesna ve Doğa oyun sahasına voleybol oynamak için girdiler. Tam oyuna başlayacakları sırada yan tarafta tanımadıkları, mahalle de yabancı olduğunu düşündükleri bir çocuk gördüler. Akin dışındaki çocuklar onu merak etmişlerdi. Bu yüzden yabancının, Aden'in, yanına gittiler. Ona kim olduğunu sordular ama Aden onları anlamadığı için cevap veremedi. Arkadaşları Aden'in yanına gittiği için sinirlenen Akin, Aden de sorulara cevap vermeyince daha çok sinirlendi ve bağırarak Aden'i sahadan kovdu. Aden, o çocuğun sahadan çıkmasını söylediğini anlamıştı. Bu duruma çok üzüldü çünkü o sadece bu yeni taşındıkları mahallede kendisine arkadaş edinmek istemişti. Oradan uzaklaştı.

Bu davranışını gören arkadaşları ona niye böyle yaptığını sorunca sadece oyun oynamak istediğini ve yabancı birini istemediğini söyledi. Bu açıklamayı duyan arkadaşları onun bu hareketine şaşkınlıkla ve Akin'e **kendisini onun yerine koymasını** söylediler. Akin, kararını değiştirmeyince arkadaşları çok kızdılar ve Akin'e bir ders vermeye karar verdiler. Akin'i tek başına bırakarak sahadan ayrıldılar. Akin de biraz kendi başına oynadıktan sonra sıkıldığı için arkadaşlarını aramaya koyuldu. Arkadaşlarını Hesna hariç bankta otururken görünce onların yanına gitti. Arkadaşlarının konuştuğu dili anlamayınca arkadaşlarına şaşkınlıkla nece konuştuklarını sordu. Soruyu sormasıyla Murat'ın onu kovması bir oldu. Arkadaşlarının bu tavrına bir anlam veremeyen Akin cadde başına doğru yürümeye başladı ve orada Hesna'yı gördü. Bir umut onunla konuşmaya çalıştı ama o da diğer arkadaşları gibi onunla konuşmadı. Caddenin diğer tarafına doğru yürümeye başladı. Bankta tek başına oturan Aden'i görünce onun yanına gidip oturdu. Akin, hatasını anlamıştı, Aden'den özür diledi. Aden, Akin'in özür dilemesine çok sevindi ve özrünü kabul ettiğini bir baş hareketi ile belirtti. Akin onu tanımak için sorular sorduğunda Aden de bozuk Türkçesi ile anlatmaya başladı. Aslında Güney Koreli olduğunu ama ailesinin işi gereği buraya taşındıklarını ve arkadaş bulmak için sokağı gezerken onlara rastladığını anlattı. Akin onu dinledikten sonra isterse kendi grubu ile arkadaş olabileceğini söyledi. Bu duruma sevinen Aden arkadaşlığını kabul etti. Akin de onu arkadaşlarının yanına götürdü. Bordo Bereliler Akin'in bu hareketinden çok mutlu olup Aden ile tanıştılar ...

Filmi izleyen öğretmen çok beğendiğini söyledi ve onlara yüksek puan verdi. Böylelikle Bordo Bereliler bir işin daha üstesinden empati duygusu ile geldiler.

**AMİNE DENİZ**

## VATAN



Üç tarafı denizlerle çevrili,  
Sıra sıra dağlar ile dizili,  
Her toprağında tarih kokar,  
Bu cennet vatanın.

Yaşlısından gencine, kadınından erkeğine,  
Bağımsızlığına düşkün bu millet,  
Karış karış toprağına âşık,  
Bu cennet vatanın.

Mehmetçiklerimiz dağ başında siperde,  
Düşmanlar korkuda, güvenlik had safhada.  
Kim uğruna olmaz ki feda?  
Bu cennet vatanın.

Şehitlerimizin kanıyla süslenmiş bayrağım,  
Ey şanlı Türk milleti!  
Sahip çık emanetine,  
Bu cennet vatanın.

**AMİNE DENİZ**



# Şiir

## GURBET



Babam yok yanıma gele  
Anam yok halimi bile  
Gözyaşlarımı kimler sile  
Gurbet elde gurbet elde

Yola gideceğim yoldaşım yok.  
Ağlıyorum gözyaşım yok.  
Dert yanacak sırdaşım yok  
Gurbet elde gurbet elde.



## ÖĞRETMEN DEMEK

Öğretmen bize sadece ders değil,  
Bütün hayatı öğretir.  
Öğrettiği gibi de yolumuzu gösterir.  
Onun için bu en büyük hedeftir.

Başarıya ulaşalım, onlar duysun gurur,  
Başları dik dursun hep mağrur.  
Onlar için en büyük hediye  
Tartışmasız hep budur.

Öğretmen parlayan yıldızdır,  
Yol gösterirler hep geleceğe  
Onlar gibi umut dolarak,  
İlerleyelim istikbale.



**BERRA AYTEKİN**



**FOTOĞRAFÇI GÖZÜYLE**



**BERRA AYTEKİN**

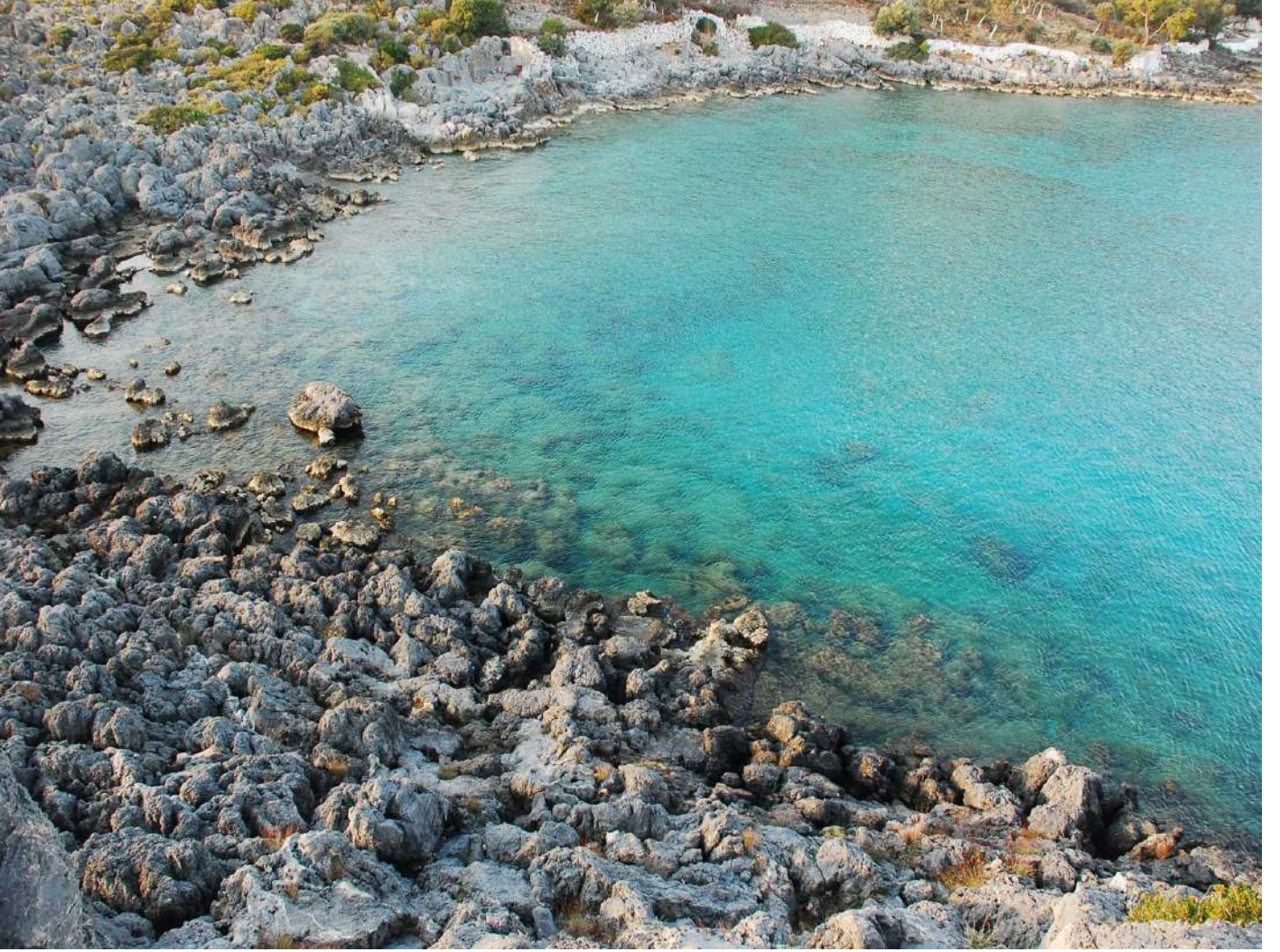


## ÖLÜ DENİZ GÜNLÜĞÜM

2019 yılı yaz tatilim Batı Antalya turuyla geçti. Yaz tatilimin tadını çıkarıyordum. Sürekli yüzyordum. Sıcağı sevmesem de bolca güneşlenmiş, yanmışım. Bir gün annem Ölü Deniz'e gideceğimizi, orada denizin durgun ve dalgasız olduğunu, daha keyifli yüzebileceğimi söyledi. Çok heyecanlandım. Ölü Deniz'e gideceğimiz günü beklemeye başladım.

Ölü Deniz'e vardık ancak denizimizi bulamadık. Etrafta dolandığımızı ve kaybolduğumuzu zannettiğimi anımsıyorum. Bir deniz için çok küçük, suyu anca belime gelen sığ bir su birikintisinin yanına yerleştik. Annemin anlattıkları ve fotoğraflardaki Ölü Deniz ile hiç alakası yoktu. Suya girdiğimde balçığa batacağımı zannettim. Çamurumsu bir kumu vardı, su şeffaftı, küçük yosunları ve balıkların ev olarak kullandıkları delikli ağaç köklerini görüyordum. Deniz gözlüğümle bulduğum Hermit yengecimi gözetliyordum. Biraz korkuyordum ama yine de ilgimi çekiyordu. Burada yarım saat kadar kaldık. Annemle ablam suyun keyfini çıkarıyorlardı. Açılmaya karar verdiler ama gördükleri ahtapotla hemen geri döndüler. Yüzmek için uygun bir yerde değildik.

Keşfe çıktık ve iki dağın arasında yine bir deniz için küçük ancak geldiğimiz göletten büyük bir su birikintisi bulduk. Dağlar birbirine yaklaşmış da suyu saklamış gibiydi hem de dalga olmadan ve sahil deniz kabuklarıyla doluyken. Havlularımızı serdik. Deniz kıyısına oturdum, deniz kabuklarını seyre daldım, sahilin yarısı küçük deniz kabuklarından oluşuyordu. Annem biraz ileride yüzüyor, keyif yapıyordu. Babam ve ablam uzaklara açıldılar. Su hızlı derinleşiyordu. Babam uzaktan nokta gibiydi, karşıdaki dağın kayalıklarına tutunuyordu. Üstünde dağdan atlayan insanlar vardı. Ablam babam kadar cesaret edemiyordu, benden çok uzakta denizin içinde duran koca kayanın üzerinde oturuyordu, yanında iki-üç kişi daha vardı. Annemle ben kıyıya yakın yüzüyor, deniz kabuğu topluyorduk. Ablamla babam geri döndüğünde ellerinde bizim gibi deniz kabukları vardı. Benim topladığım küçük, desenli kabukların aksine babamın dalıp çıkardığı kabuklar eskiydi, yosunluydu ve ağır kokuyorlardı. Babam avucundakileri gösterirken çok şaşırdım. Benim babam bir süper kahramandı! Sadece boş kabukları öldürüp öldürmediğinden emin değildim...



Topladığımız kabukları kavanoza koyduk. Ankara'daki evimize deniz kabuklarımızla deniz kokusu getirdik.

## AŞK İLANI

Bu gece sanki tüm sokaklar müzikle doldu,  
Ay bile ışıl ışıl parlamaya başladı.  
Müzisyenlerin geceyi baskılayan şarkıları,  
Banklardaki çiftlerin el ele tutuşmaları,  
Bana hep seni hatırlattı.

Bırakma beni sevgili, ben seninle mutluyum  
Geçmişini arındırdım, geleceğimle bütünleştim.  
Sormasınlar bana “sensizlik nedir?” diye  
Merak bile etmem, sakınırım düşünmeye  
Ben seni aklıma kazıdım, kalbime yazdım.

İçimde yanıp tutuşur hep senin deli aşkın  
Ah senin sevdan nicedir, bırakma sakın  
Sönmüş gönlümün yanan ateşi ol,  
Yeşermeyi unutmuş yüreğimin baharı ol,  
Ve ölene kadar hep benim ol.

Deniz dalgaları gibi kabaran saçların,  
Bana bakınca parıldayan gözlerin  
Güzel gülüşün gözlerimin önünde  
Sözlerin hâlâ zihnimin içinde  
Çünkü ben sana vurgunum sevgilim.



## YALNIZLIĞIN SESLENİŞİ

Şu damarlardaki kan bir gün akmasa,  
Coşmasa şu deniz, esmese şu rüzgarlar  
Yeşermese fidanlar, açmasa şu çiçekler,  
Dursa bir anda zaman, hareketlenmese şehir,  
Bir kere olsa ne olur, ne olur bitse bu hayat?

Gözlerimden akan şu yaşlar umurunda olmaz mı  
kimsenin?

Üstüme kapanan bulutlar farkında mıdır  
yalnızlığımın?

Bir beklentiyle mutluluğu istemek bencilliktir belki,  
Sadece hüsrân içinde olan ölümün davetlisi der ki:  
Aynadaki ihtiyar bile tanıyamaz kendisinin  
çehresini.

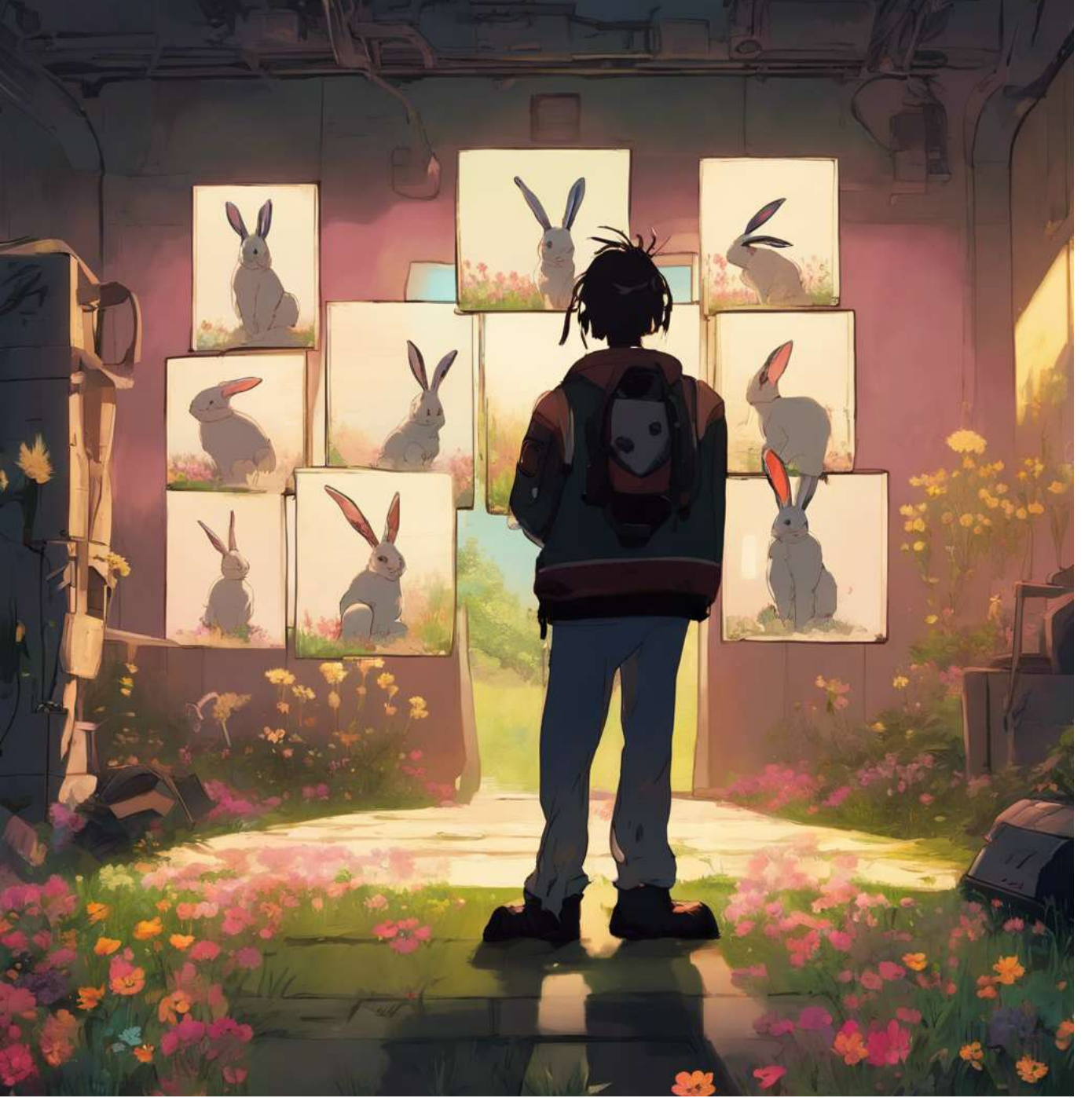
Yıllar boyu kalbimi soğuk alevler kaplar, zavalıca  
Kim anlar bu ihtiyarın mazlum hallerini?  
Yaşam boyu zevk alamayan bir ruhun  
Daldaki yaprak gibi sağdan sola savruluşumun,  
Artık kalmayan umudumun, tükenen sevincimin  
yansımasını kim anlar?



ELA NUR BAYAM

## MARLO'NUN KÂBUSU

Marlo, her gece insanların uykusuna misafir olurdu. Yanlarına ulaşıverir, başuçlarına konuverirdi. Kapıyı çalmadan içeri girer, Ruh'la Bilinç'in tartıştığı bilinçaltına ulaşırdı. Sonsuza dek uzanan film rulolarını izlerdi, rüyaların ne anlama geldiğini iyi bilirdi. Cebinden bir Marlo daha çıkarır, ikisi beraber müşteri ruhun rüyasını çekiştirir, gece rüyada hangi karelerin oynayacağını seçerlerdi.



Marlo yola koyuldu hayali arabasıyla, müşteri Ruh'un yastığına geldi. Bedenin içinde bilinçaltını aramaya başladı. Bu beden fazla dağınıktı, tozlar yerde halı olmuştu. Ruh etrafta görünmüyordu. Marlo ne Ruh'a ne de Bilinç'e yakalanmak istemiyordu ama kaybolmuştu. Nerelerdeydi bu Ruh? Onu yakalarsa rüyasına dokunduramazdı. Ruh sevmezdi Marlo'yu, Marlo da Ruh'u. Marlo, Ruh'u buldu. Ruh, bilinçaltına doğru gidiyor, Marlo da onu takip ediyordu. Ruh rüya rulosunu eline aldı, kareleri işlemeye başladı. Marlo ilk defa bu ana tanık oluyordu. Ruh'un dokunduğu kareler ışıltıyor, renkleri yer değiştiriyordu. Ruh bir kareyi filminden kopardı; kare söndü, içi boş bir aynaya dönüştü. Ruh bu aynayı kullandı, ona bir kâbusu aktardı. Marlo



kaşlarını çattı, rüya rulosuna baktı. Marlo, Ruh'un karartmaya çalıştığı rüya karelerinden birini elinden aldı. Ruh, gözlerini Marlo'nun ruhuna dikti, büyük bir açlıkla ona bakıyordu. Marlo'ya doğru atıldı. Marlo korktu, Ruh'un bu açgözlülüğünden nefret etti. Rüya karesini kalkan gibi Ruh'a karşı kaldırdı. Ruh'un hamlesi kareyi kırdı, etrafa kör edici bir ışık yayıldı, kare Marlo'nun elleri arasında eridi. Boş çerçeve söndü, rüyanın özü bir tohum gibi düştüğü yeri renklendirdi, hayat getirdi. Marlo bundan daha etkileyici ne görebilirdi!.. Ruh, rulodan bir kare daha kopardı. Hayata ihtiyacı olan kare, Marlo'nun ruhunu emdi. Marlo kareye dökülen her bir anısını film rulosundan izler gibi hissetti, tamamen yutulana dek bu hissi engellemeye çalışmadı. Bu rüya karesi ona kafesti, burada boğuluyordu, elini bedene uzattı ancak Ruh onu tekrar bastırdı. Marlo'nun ruhu, bir rüyaya hapsolmuştu. Ruh, bu kareyi rüya rulosuna ekleyerek bedeninin sonsuz rüyasına devam etmesini sağladı. Marlo, kendi yarattığı rüyanın içinde bir yolculuğa çıktı, ruhunun yansımalarıyla karşılaştı. Rüyanın derinliklerinde kendi iç dünyasını keşfe çıktı, bir insan gibi hissediyordu duygularını. Gece boyunca Marlo, rüyanın gizemli ve karmaşık dünyasında dolaştı, ruhunun rehberliğinde kendi gerçekliklerini keşfetti. Bu rüya, Marlo'nun kendi ruhunu ve duygularını anlamasına yardımcı olacak ilginç bir deneyimdi. Burası çok güzeldi ancak bir hapishaneydi, burada tutsaktı. Ruh'u engelleyememiş, işini düzgün yapamamıştı. Beden o gece rüya görmedi, Marlo ile beraber bir kâbusa esir düştü. Marlo, bedeni ve ruhu olarak buradaydı, ruhu rüyasını şekillendirebilirdi. Etrafına baktı, hayaller kurdu... Bir tavşan sürüsü Marlo'yu aldı götürdü.



Ertesi gün bir Marlo daha çıkageldi. Bedeni dolaştı, bilinçaltına indi. Rüya rulosunda Marlo'yu buldu, elini uzattı, çekip çıkardı. Marlo arkadaşına minnettardı. Özgürdü ayrıca keşfi sayesinde kendinin de farkındaydı. Neler olduğunu anlattı. Demek onların da ruhu rüya yapabilirdi, bu keşif onlara yeni bir kapı açmıştı.

**EFGA LARA KOÇAK**



## CUMHURİYETİMİZ VE TÜRKÇEMİZ

“Bir milleti yok etmek istiyorsanız işe önce dil ile başlayın.” diyor Konfüçyüs. Konfüçyüs’e sormuşlar: *“Bir memleketi yönetmeye çağrılıysanız, yapacağınız ilk iş ne olurdu?”* Büyük düşünür şöyle cevap vermiş: *“Hiç kuşkusuz dili gözden geçirmekle işe başladım.”* Dinleyenlerin şaşkın bakışları arasında sözlerine devam etmiş: *“Dil kusurlu olursa kelimeler düşünceyi anlatamaz. Düşünce iyi anlatılmazsa yapılması gereken işler doğru yapılamaz. Ödevler gereği gibi yapılmazsa töre ve kültür bozulur. Töre ve kültür bozulursa adalet yanlış yola sapar. Adalet yoldan çıkarsa şaşkınlık içine düşen halk; ne yapacağını, işin nereye varacağını bilmez. İşte bunun içindir ki hiçbir şey dil kadar önemli değildir.”*

Dil bir milletin sesidir, benliğidir ve diline sahip çıkamayan bir millet ruhsuz bir beden gibi toprağın altına mahkûm olur. Dil o milletin var olduğunun kanıtıdır. Şimdi şöyle bir düşünelim; aynı bölgede yaşayan insanlar birbirleriyle farklı dillerle iletişim kurmaya çalışıyorlar ve bu yüzden de birbirlerini anlamıyorlar. Birbirlerini anlamadıkları için de anlaşamıyorlar. Sonuç, büyük bir kaos. Böyle bir durumun yaşanmaması için o toplumun ortak bir iletişim diline ihtiyacı vardır. Bir topluluğu millet yapan ve o milleti birbirine bağlayan unsur dildir. Dil, bir milletin benliğidir, var olma sebebidir.

Her vatansverin dilimizi yabancı dillerin saldırılarından koruması gerekir. Eğer dilimizi koruyamıyorsak işte o zaman kendimizi sorgulamalıyız. Çünkü yozlaşmış, asimile olmuş bir dil; yozlaşmış, asimile olmuş bir zihniyetin, bozulmaya başlamış bir toplumun habercisidir. Maalesef çoğu kişi dilimizi koruyamadığımızda oluşacak olan bu sonuçları ya bilmiyor ya da görmezden geliyor. Zaten insanoğlu sahip olduğu değerlerin kıymetini bilmeyen ama elindekileri kaybettiğinde de dert yanan bir varlıktır. Dilimiz her dönemde bozulmalara ve yozlaşmalara uğramış. Dilin değerini bilen liderler, yazarlar, şairler sayesinde günümüze kadar gelmeyi başarmış. Türkçenin önemini yüzyıllar öncesinden kavrayan liderlerden biri olan Karamanoğlu Mehmet Bey diyor ki **“Bundan böyle divanda, dergâhta, bargâhta, çarşıda ve meydanda**

**Türkçeden başka dil kullanılmayacaktır.”** Edebiyatımızın önemli şairlerinden ve yazarlarından biri olan Ziya Gökalp de diyor ki **“Başka dile uymaz annenin sesi. Her sözün ararsan vardır Türkçesi.”**

**TÜRKÇE**

Dilimizle ilgili en önemli çalışmalar Cumhuriyet Dönemi'nde yapılmıştır. Büyük Önder Mustafa Kemal Atatürk, dilimize çok büyük önem vermiş ve Türkçe ile ilgili çalışmalar yaptırmıştır. 1928 yılında Türk Harflerinin Kabulü ve Tatbiki Hakkındaki Kanun yasalaşmış ve 1932 yılında Türk Dil Kurumunun kuruluşu ile dil devrimi başlamıştır. Türkçemiz, Cumhuriyetimizin temel yapı taşlarından birisi olmuştur. Atatürk'ün Türkçeye verdiği önemi belirten birçok sözü vardır ama benim en beğendiğim şu sözüdür: **“Türk milletinin dili**

**Türkçedir. Türk dili dünyada en güzel, en zengin ve kolay olabilecek dildir. Onun için her Türk, dilini çok sevip onu yükseltmek için çalışır. Bir de Türk dili, Türk milleti için kutsal bir hazinedir. Çünkü Türk milleti geçirdiği nihayetsiz felâketler içinde ahlâkını, ananelerini, hatıralarını, menfaatlerini kısacası; bugün kendisini millet yapan her niteliğinin, dili sayesinde muhafaza olduğunu görüyor. Türk dili, Türk milletinin yüreğidir, beynidir.”** Atatürk, bu sözüyle dilin bir millet için önemini, dil ve kültür arasındaki bağlantıyı, Türkçe olmazsa Türk milletinin olmayacağını çok güzel bir şekilde anlatmıştır. Ne yazık ki Ata'mızın vefatından sonra Türkçe ile ilgili çalışmalar ve dile verilen önem giderek azalmıştır. Günümüzde bu durum daha endişe verici bir haldedir. Dilimizdeki bozulmalar ve yozlaşmalar en üst seviyeye çıkmış durumdadır. Türkçe, İngilizce, argo ve ne yazık ki küfür karışımı ne olduğu belli olmayan bir iletişim dili hızla yaygınlaşmaktadır. Buna bir de sosyal medya dilini eklediğimizde dilimiz, içinden çıkılmaz bir karmaşanın içinde yaşam mücadelesi vermektedir.

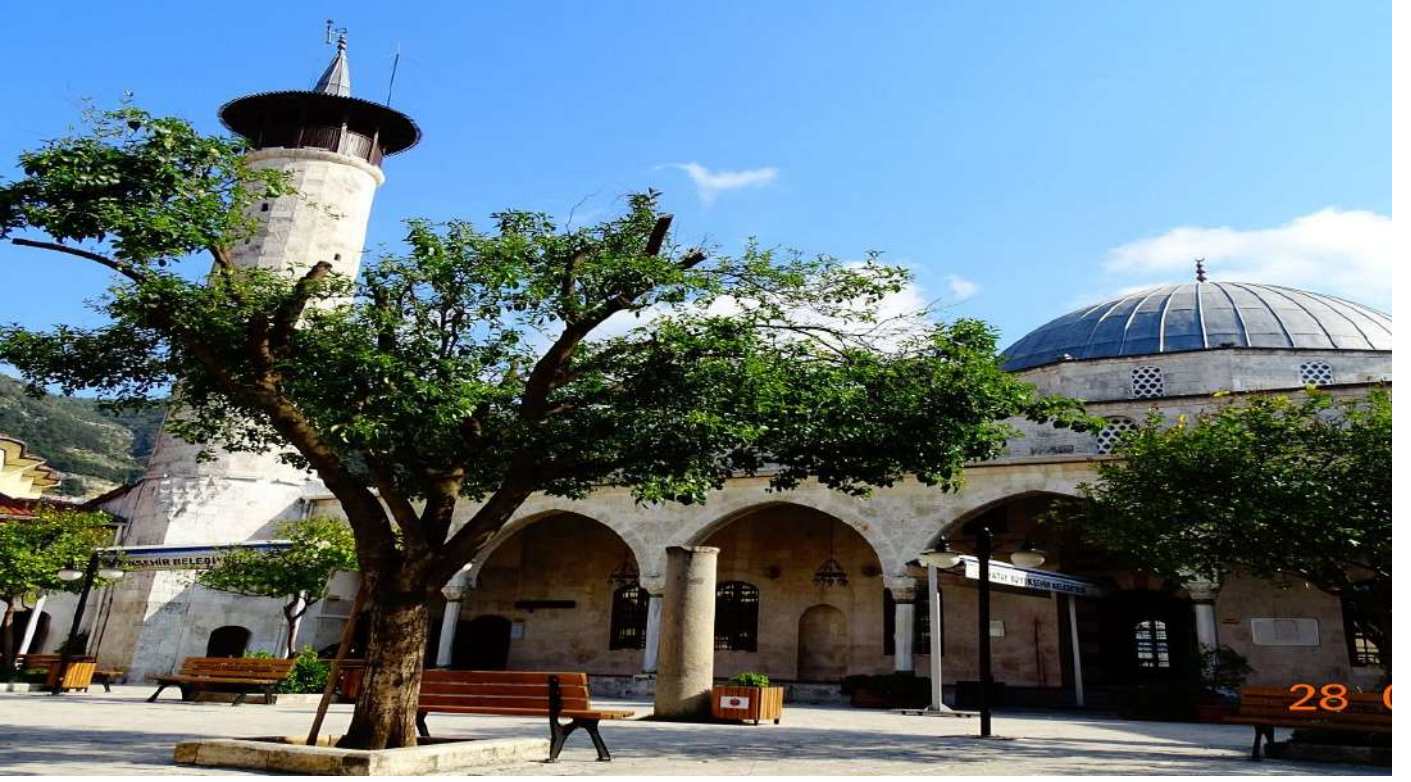


Türk milleti; hayatını, vatanına, milletine ve diline adayan, güzel Türkçemiz için çok önemli çalışmalar yaptıran Ata'mızın izinden, sana açtığı, ışık tuttuğu yoldan gururla yürümek varken diline “Bye, bye” mı diyeceksin?

**EFSA GÖKSU SARISOY**

## MEDENİYETLER ŞEHİRİ HATAY

Ülkemizin gerek tarihi açıdan gerekse doğal güzellikleri açısından en önemli illerinden biri olan Hatay'ı bugün birlikte tanıyalım.



Hatay tarih boyunca on üç medeniyete ev sahipliği yapmıştır. Üç büyük dinin buluşma noktası olmasından dolayı hoşgörünün, birlik ve beraberliğin simgesi kabul edilmektedir. Gerek hoşgörülü insanlarıyla gerek tarihi mekânlarıyla çok dikkat çeken bir şehirdir. 19. yüzyıldan günümüze miras kalan Antakya Türk Katolik Kilisesi, iç mekandaki dini motifleri ve huzur veren atmosferiyle önemli bir tarihi eserdir. Kilise, Fransa'dan gelen Kapuçin rahipleri tarafından inşa edilmiştir. Bir başka tarihi eser ise Habib-i Neccar Cami'sidir. Hatay'ın en eski camilerinden biridir. Camide 19. yüzyıldan kalma etkileyici bir şadırvan da yer almaktadır.

Hatay'ın en bilindik ilçelerinden biri de Antakya'dır. Antakya'nın en etkileyici özelliklerinden biri de ortasından geçen Asi Nehri'dir. Asi Nehri, Antakya'yı Eski Antakya ve Yeni Antakya diye ikiye ayırır. Yeni Antakya'da yeni yapılan gösterişli evler varken Eski Antakya genel olarak tarihi evlere sahiptir. Gelin şimdi Antakya'yı ikiye bölmeyi bırakıp Hatay geleneksel yemeklerinden bahsedelim. İlk olarak meşhur mu meşhur Antakya dönerinden bahsedeyim. Gerek yaptıkları özel domates soslarıyla gerekse içine sevgilerini katmalarıyla bu döneri başka bir yerde yiyemezsiniz. Diğer önemli bir lezzetimiz de künefedir. Onu da sadece Hatay'da yemenizi öneririm. Acıktığınızda en iyi mekânların doğal bir güzellik olan Harbiye Şelalesini'nin yanındaki mekanlar olduğunu söylemek isterim.

Hatay'ı ziyaret etmek istiyorsanız acele edin ama şunu unutmayın; Hatay'a tekrar tekrar gitmek isteyeceksiniz.

**NADİRE NAZ AY**



**NADİRE NAZ AY**

## UMUT

Baharın gelişiyle birlikte  
Güven veriyordu ağaçlar  
Sümbüller, papatyalar, goncalar  
Havada uçuşuyordu bulutlar  
Birden bir şimşek çaktı  
Gökyüzü karamaya başladı  
Tam umutlar yok oldu derken  
Bir balon çıkageldi aniden  
Yüzler yine gülümsemeyele doldu  
Gelecek umutları yeniden doğdu  
Mutluluk bu kadar kolaymış aslında  
Arayıp bulmak zahmetli gelmiş insanlara  
Üşenmemek gerekiyor bu hayatta  
Demiş atalarımız zamanında  
Tarih tekerrür eder sonunda  
Geri dönüşü olmaz bir daha  
Bu yüzden mutlu yaşa bu hayatı  
Geriye kalır sadece bir anı  
Elbet yeşerecek bir gün kasımpatı  
Evin en güzel odasıdır çatı katı

